

Job

Chapter 1

¹ανθρωπος τις ην εν χωρα τη αυσιτιδι ω ονομα ιωβ και ην ο ανθρωπος εκεινος αληθινος αμεμπτος δικαιος θεοσεβης απεχομενος απο παντος πονηρου πραγματος²εγενοντο δε αυτω υιοι επτα και θυγατρες τρεις³και ην τα κτηνη αυτου προβατα επτακιςχιλια καμηλοι τριςχιλια ζευγη βοων πεντακοσια ονοι θηλειαι νομαδες πεντακοσιαι και υπηρεσια πολλη σφοδρα και εργα μεγαλα ην αυτω επι της γης και ην ο ανθρωπος εκεινος ευγενης των αφ' ηλιου ανατολων⁴συμπορευομενοι δε οι υιοι αυτου προς αλληλους εποιουσαν ποτον καθ' εκαστην ημεραν συμπαραλαμβανοντες αμα και τας τρεις αδελφους αυτων εσθιειν και πινειν μετ' αυτων⁵και ως αν συνετελεσθησαν αι ημεραι του ποτου απεστειλεν ιωβ και εκαθαριζεν αυτους ανισταμενος το πρωι και προσεφερεν περι αυτων θυσιασ κατα τον αριθμον αυτων και μοσχον ενα περι αμαρτιασ περι των ψυχων αυτων ελεγεν γαρ ιωβ μηποτε οι υιοι μου εν τη διανοια αυτων κακα ενενοησαν προς θεον ουτως ουν εποiei ιωβ πασας τας ημερας⁶και ως εγενετο η ημερα αυτη και ιδου ηλθον οι αγγελοι του θεου παραστηναι ενωπιον του κυριου και ο διαβολος ηλθεν μετ' αυτων⁷και ειπεν ο κυριος τω διαβωλω ποθεν παραγεγονασ και αποκριθεις ο διαβολος τω κυριω ειπεν περιελθων την γην και εμπεριπατησας την υπ' ουρανον παρειμι⁸και ειπεν αυτω ο κυριος προσεσχες τη διανοια σου κατα του παιδος μου ιωβ οτι ουκ εστιν κατ' αυτον των επι της γης ανθρωπος αμεμπτος αληθινος θεοσεβης απεχομενος απο παντος πονηρου πραγματος⁹απεκριθη δε ο διαβολος και ειπεν εναντιον του κυριου μη δωρεαν σεβεται ιωβ τον θεον¹⁰ου συ περιεφραξας τα εξω αυτου και τα εσω της οικιασ αυτου και τα εξω παντων των οντων αυτω κυκλω τα εργα των χειρων αυτου ευλογησας και τα κτηνη αυτου πολλα εποησας επι της γης¹¹αλλα αποστειλον την χειρα σου και αψαι παντων ων εχει ει μην εισ προσωπον σε ευλογησει¹²τοτε ειπεν ο κυριος τω διαβωλω ιδου παντα οσα εστιν αυτω διδωμι εν τη χειρι σου αλλα αυτου μη αψη και εξηλθεν ο διαβολος παρα του κυριου¹³και ην ως η ημερα αυτη οι υιοι ιωβ και αι θυγατερες αυτου επινον οινον εν τη οικια του αδελφου αυτων του πρεσβυτερου¹⁴και ιδου αγγελος ηλθεν προς ιωβ και ειπεν αυτω τα ζευγη των βοων ηροτρια και αι θηλειαι ονοι εβοσκοντο εχομεναι αυτων¹⁵και ελθοντες οι αιχμαλωτευοντες ηχμαλωτευσαν αυτας και τους παιδασ απεκτειναν εν μαχαιραισ σωθεις δε εγω μονος ηλθον του απαγγελαι σοι¹⁶ετι τουτου λαλουντος ηλθεν ετερος αγγελος και ειπεν προς ιωβ πυρ επεσεν εκ του ουρανου και κατεκαυσεν τα προβατα και τους ποιμενας κατεφαγεν ομοιως και σωθεις εγω μονος ηλθον του απαγγελαι σοι¹⁷ετι τουτου λαλουντος ηλθεν ετερος αγγελος και ειπεν προς ιωβ οι ιππεισ εποησαν ημιν κεφαλασ τρεις και εκυκλωσαν τας καμηλους και ηχμαλωτευσαν αυτας και τους παιδασ απεκτειναν εν μαχαιραισ εσωθην δε εγω μονος και ηλθον του απαγγελαι σοι¹⁸ετι τουτου λαλουντος αλλος αγγελος ερχεται λεγων τω ιωβ των υιων σου και των θυγατερων σου εσθιοντων και πινοντων παρα τω αδελφω αυτων τω πρεσβυτερω¹⁹εξιφνησ πνευμα μεγα επηλθεν εκ της ερημου και ηψατο των τεσσαρων γωνιων της οικιασ και επεσεν η οικια επι τα παιδια σου και ετελευτησαν εσωθην δε εγω μονος και ηλθον του απαγγελαι σοι²⁰ουτως αναστας ιωβ διερρηξεν τα ιματια αυτου και εκειρατο την κομην της κεφαλης αυτου και πεσων χαμαι προσεκυνησεν και ειπεν²¹αυτος γυμνος εξηλθον εκ κοιλιασ μητροσ μου γυμνος και απελευσομαι εκει ο κυριος εδωκεν ο κυριος αφειλατο ως τω κυριω εδοξεν ουτως και εγενετο ειη το ονομα κυριου ευλογημενον²²εν τουτοις πασιν τοις συμβεβηκοσιν αυτω ουδεν ημαρτεν ιωβ εναντιον του κυριου και ουκ εδωκεν αφροσυνην τω θεω

Chapter 2

¹εγενετο δε ως η ημερα αυτη και ηλθον οι αγγελοι του θεου παραστηναι εναντι κυριου και ο διαβολος ηλθεν εν μεσω αυτων παραστηναι εναντιον του κυριου²και ειπεν ο κυριος τω διαβωλω ποθεν συ ερχηι τοτε ειπεν ο διαβολος ενωπιον του κυριου διαπορευθεις την υπ' ουρανον και εμπεριπατησας την συμπασαν παρειμι³ειπεν δε ο κυριος προς τον διαβωλον προσεσχες ουν τω θεραποντι μου ιωβ οτι ουκ εστιν κατ' αυτον των επι της γης ανθρωπος ακακος αληθινος αμεμπτος θεοσεβης απεχομενος απο παντος κακου ετι δε εχεται ακακιασ συ δε ειπασ τα υπαρχοντα αυτου δια κενησ απολεσαι⁴υπολαβων δε ο διαβολος ειπεν τω κυριω δερμα υπερ δερματος οσα υπαρχει ανθρωπω υπερ της ψυχης αυτου εκτεισει⁵ου μην δε αλλα αποστειλασ την χειρα σου αψαι των οστων αυτου και των σαρκων αυτου ει μην εισ προσωπον σε ευλογησει⁶ειπεν δε ο κυριος τω διαβωλω ιδου παραδιδωμι σοι αυτον μονον την ψυχην αυτου διαφυλαξον⁷εξηλθεν δε ο διαβολος απο του κυριου και επαισεν τον ιωβ ελκει πονηρω απο ποδων εως κεφαλης⁸και ελαβεν οστρακον ινα τον ιχωρα ζυη και εκαθητο επι της κοπριασ εξω της πολεωσ⁹χρονου δε πολλου προβεβηκοτος ειπεν αυτω η γυνη αυτου μεχρι τινος καρτερησεις λεγων⁹ιδου αναμενω χρονον ετι μικρον προσδεχομενος την ελπιδα της σωτηριασ μου⁹ιδου γαρ ηφανισται σ

ου το μνημοσύνον απο της γης υιοι και θυγατερες εμης κοιλιασ ωδινες και πονοι ους εισ το κενον ε κοπιασα μετα μοχθων⁹ συ τε αυτοσ εν σαπρια σκωληκων καθησαι διανυκτερευων αιθριος⁹ καγω παν ητισ και λατρις τοπον εκ τοπου περιερχομενη και οικιασ προσδεχομενη τον ηλιον ποτε δυσ εται ινα αναπαυσωμαι των μοχθων και των οδυνων αι με νυν συνεχουσιν⁹ αλλα ειπον τι ρημα εισ κυριον και τελευτα¹⁰ ο δε εμβλεψασ ειπεν αυτη ωσπερ μια των αφρονων γυναικων ελαλησασ ει τα αγαθα εδεξαμεθα εκ χειροσ κυριου τα κακα ουχ υποισομεν εν πασιν τουτοισ τοις συμβεβηκοσιν αυτω ουδε ν ημαρτεν ιωβ τοις χειλεισιν εναντιον του θεου¹¹ ακουσαντες δε οι τρεις φιλοι αυτου τα κακα παντα τα επελθοντα αυτω παρεγενοντο εκαστοσ εκ της ιδιασ χωρασ προσ αυτον ελιφασ ο θαιμανων βασιλευσ βαλδαδ ο σαυχαιων τυραννοσ σωφαρ ο μιναιων βασιλευσ και παρεγενοντο προσ αυτον ομοθυμαδον του παρακαλεσαι και επισκεψασθαι αυτον¹² ιδοντες δε αυτον πορρωθεν ουκ επεγνωσαν και βοησαντες φωνη μεγαλη εκλαυσαν ρηξαντες εκαστοσ την εαυτου στολην και καταπασαμενοι γην¹³ παρεκαθισαν αυτω επτα ημερασ και επτα νυκτασ και ουδεις αυτων ελαλησεν εωρων γαρ την πληγην δεινην ουσαν και μεγαλην σφοδρα

Chapter 3

¹μετα τουτο ηνοιξεν ιωβ το στομα αυτου² και κατηρασατο την ημεραν αυτου λεγων³ απολοιτο η ημερα εν η εγεννηθην και η νυξ εν η ειπαν ιδου αρσεν⁴ ημερα εκεινη ειη σκοτοσ και μη αναζητησαι αυτην ο κυριοσ ανωθεν μηδε ελθοι εισ αυτην φεγγοσ⁵ εκλαβοι δε αυτην σκοτοσ και σκια θανατου επελθοι επ' αυτην γοφοσ⁶ καταραθει η ημερα και η νυξ εκεινη απενεγκαιτο αυτην σκοτοσ μη ειη εισ ημερασ ενιαυτου μηδε αριθμηθει εισ ημερασ μηνων⁷ αλλα η νυξ εκεινη ειη οδυνη και μη ελθοι επ' αυτην ε υφροσυνη μηδε χαρμονη⁸ αλλα καταρασαιτο αυτην ο καταρωμενοσ την ημεραν εκεινην ο μελλον το μεγα κητοσ χειρωσασθαι⁹ σκοτωθει τα αστρα της νυκτοσ εκεινησ υπομειναι και εισ φωτισμον μη ελθοι και μη ιδοι εωσφορον ανατελλοντα¹⁰ οτι ου συνεκλεισεν πυλασ γαστροσ μητροσ μου απηλλαξεν γαρ αν πονον απο οφθαλμων μου¹¹ δια τι γαρ εν κοιλια ουκ ετελευτησα εκ γαστροσ δε εξηλθον και ουκ ευθυσ απωλομην¹² ινα τι δε συνηνητησαν μοι γονατα ινα τι δε μαστουσ εθηλασα¹³ νυν αν κοιμηθεις ησ υχασα υπνωσασ δε ανεπαυσαμην¹⁴ μετα βασιλεων βουλευτων γησ οι ηγαυριωντο επι ξιφεσιν¹⁵ η μετα αρχοντων ων πολυσ ο χρυσοσ οι επλησαν τουσ οικουσ αυτων αργυριου¹⁶ η ωσπερ εκτρωμα εκπορευομενον εκ μητρασ μητροσ η ωσπερ νηπιοι οι ουκ ειδον φωσ¹⁷ εκει ασεβεισ εξεκαυσαν θυμον οργησ εκει ανεπαυσαντο κατακοποι τω σωματι¹⁸ ομοθυμαδον δε οι αιωνιοι ουκ ηκουσαν φωνην φορολογου¹⁹ μικροσ και μεγασ εκει εστιν και θεραπων ου δεδοικωσ τον κυριον αυτου²⁰ ινα τι γαρ δεδοται τοισ εν πικρια φωσ ζωη δε ταισ εν οδυναισ ψυχαισ²¹ οι ομειρονται του θανατου και ου τυγχανουσιν ανορουσσοντεσ ωσπερ θησαυρουσ²² περιχαρεισ δε εγενοντο εαν κατατυχωσιν²³ θανατοσ ανδρι αναπαυμα συνεκλεισεν γαρ ο θεοσ κατ' αυτου²⁴ προ γαρ των σιτων μου στεναγμοσ μοι ηκει δακρυω δε εγω συνεχομενοσ φοβω²⁵ φοβοσ γαρ ον εφροντισα ηλθεν μοι και ον εδεδοικειν συνηνητησεν μοι²⁶ ουτε ειρηνευσα ουτε ησυχασα ουτε ανεπαυσαμην ηλθεν δε μοι οργη

Chapter 4

¹υπολαβων δε ελιφασ ο θαιμανιτησ λεγει² μη πολλακισ σοι λεαληται εν κοπω ισχυν δε ρηματων σου τισ υποισει³ ει γαρ συ ενουθετησασ πολλουσ και χειρασ ασθενουσ παρεκαλεσασ⁴ ασθενουντασ τε εξανεστησασ ρημασιν γονασιν τε αδυνατουσιν θαρσοσ περιεθηκασ⁵ νυν δε ηκει επι σε πονοσ και ησματοσ σου συ δε εσπουδασασ⁶ ποτερον ουχ ο φοβοσ σου εστιν εν αφροσυνη και η ελιπισ σου και η ακακια της οδου σου⁷ μνησθητι ουν τισ καθαροσ ων απωλετο η ποτε αληθινοι ολορριζοι απωλοντο⁸ καθ' ον τροπον ειδον τουσ αροτριωντασ τα ατοπα οι δε σπειροντεσ αυτα οδυνασ θεριουσιν εαυτοισ⁹ απο προσταγματοσ κυριου απολουνται απο δε πνευματοσ οργησ αυτου αφανισθησονται¹⁰ σθενοσ λεοντοσ φωνη δε λεαινησ γαυριαμα δε δρακοντων εσβεσθη¹¹ μυρμηκολεων ωλετο παρα το μη εχειν βοραν σκυμοι δε λεοντων ελιπον αλληλουσ¹² ει δε τι ρημα αληθινον εγεγονει εν λογοισ σου ουθεν αν σοι τουτων κακον απηνητησεν ποτερον ου δεξεται μοι το ουσ εξαισια παρ' αυτου¹³ φοβοι δε και ηχω νυκτερινη επιπιπτων φοβοσ επ' ανθρωπουσ¹⁴ φρικη δε μοι συνηνητησεν και τρομοσ και μεγαλωσ μοι τα οστα συνεσεισεν¹⁵ και πνευμα επι προσωπον μου επηλθεν εφριξαν δε μοι τριχεσ και σαρκεσ¹⁶ ανεστην και ουκ επεγνωσεν ιδον και ουκ ην μορφη προ οφθαλμων μου αλλ' η αυραν και φωνην ηκουον¹⁷ τι γαρ μη καθαροσ εσται βροτοσ εναντιον κυριου η απο των εργων αυτου αμεμπτοσ ανηρ¹⁸ ει κατα παιδων αυτου ου πιστευει κατα δε αγγελων αυτου σκολιον τι επενοησεν¹⁹ τουσ δε κατοικουντασ οικιασ πηλινασ εξ ων και αυτοι εκ του αυτου πηλου εσμεν επαισεν αυτουσ σητοσ τροπον²⁰ και απο πρωιθεν εωσ εσπερασ ουκετι εισιν παρα το μη δυνασθαι αυτουσ εαυτοισ βοηθησαι απωλοντο²¹ ενεφυσησεν γαρ αυτοισ και εξηρανθησαν απωλοντο παρα το μη εχειν αυτουσ σοφιαν

Chapter 5

¹επικαλεσαι δε ει τισ σοι υπακουσεται η ει τινα αγγελων αγιων οψη² και γαρ αφρονα αναιρει οργη πεπ

λανημενον δε θανατοι ζηλοσ³εγω δε εωρακα αφρονας ριζαν βαλλοντας αλλ' ευθεωσ εβρωθη αυτων η διαιτα⁴πορρω γενονται οι υιοι αυτων απο σωτηριασ κολαβρισθεισαν δε επι θυραισ ησσονων και ο υκ εσται ο εξαιρουμενοσ⁵α γαρ εκεινοι συνηγαγον δικαιοι εδονται αυτοι δε εκ κακων ουκ εξαιρετοι εσονται εκσιφωνισθειη αυτων η ισχυσ⁶ου γαρ μη εξελθη εκ της γησ κοποσ ουδε εξ ορειων αναβλαστησ ει πονοσ⁷αλλα ανθρωποσ γενναται κοπω νεοσσοι δε γυποσ τα υψηλα πετονται⁸ου μην δε αλλα εγω δε ηθησομαι κυριου κυριον δε τον παντων δεσποτην επικαλεσομαι⁹τον ποιουντα μεγαλα και ανεξιχνιασ τα ενδοξα τε και εξαισια ων ουκ εστιν αριθμοσ¹⁰τον διδοντα υετον επι την γην αποστελλοντα υδωρ επι την υπ' ουρανον¹¹τον ποιουντα ταπεινους εισ υποσ και απολωλοτασ εξεγειροντα¹²διαλλασσοντα βουλασ πανουργων και ου μη ποιησουσιν αι χειρεσ αυτων αληθεσ¹³ο καταλαμβανων σοφουσ εν τη φρονησει βουλην δε πολυπλοκων εξεστησεν¹⁴ημερασ συναντησεται αυτοισ σκοτοσ το δε μεσημβρινον ψηλαφησαισαν ισα νυκτι¹⁵απολοινο δε εν πολεμω αδυνατοσ δε εξελθοι εκ χειροσ δυναστου¹⁶ειη δε αδυνατω ελπισ αδικου δε στομα εμφραχθειη¹⁷μακαριοσ δε ανθρωποσ ον ηλεγξεν ο κυριοσ νουθετημα δε παντοκρατοροσ μη απαναινου¹⁸αυτοσ γαρ αλγειν ποιει και παλιν αποκαθιστησιν επαισεν και αι χειρεσ αυτου ιασαντο¹⁹εξακισ εξ αναγκων σε εξελειται εν δε τω εβδομω ου μη αφηται σου κακον²⁰εν λιμω ρυσεται σε εκ θανατου εν πολεμω δε εκ χειροσ σιδηρου λυσει σε²¹απο μαστιγοσ γλωσσησ σε κρυψει και ου μη φοβηθησ απο κακων ερχομενων²²αδικων και ανομων καταγελαση απο δε θηριων αγριων ου μη φοβηθησ²³θηρεσ γαρ αγριοι ειρηνεουσουσιν σοι²⁴ειτα γνωση οτι ειρηνευσει σου ο οικοσ η δε διαιτα της σκηνησ σου ου μη αμαρτη²⁵γνωση δε οτι πολυ το σπερμα σου τα δε τεκνα σου εσται ωσπερ το παμβοτανον του αγρου²⁶ελευση δε εν ταφω ωσπερ σιτοσ ωριμοσ κατα καιρον θεριζομενοσ η ωσπερ θιμωνια αλωνοσ καθ' ωραν συγκομισθεισα²⁷ιδου ταυτα ουτωσ εξιχνιασαμεν ταυτα εστιν ακηκοαμ εν συ δε γνωθι σεαυτω ει τι επραξασ

Chapter 6

¹υπολαβων δε ωβ λεγει²ει γαρ τισ ιστων στησαι μου την οργην τασ δε οδυνασ μου αραι εν ζυγω ομοθυμαδον³και δη αμμου παραλιασ βαρυτερα εσται αλλ' ωσ εοικεν τα ρηματα μου εστιν φαυλα⁴βελη γαρ κυριου εν τω σωματι μου εστιν ων ο θυμοσ αυτων εκπινει μου το αιμα οταν αρξωμαι λαλειν κεντουσι με⁵τι γαρ μη δια κενησ κεκραζεται ονοσ αγριοσ αλλ' η τα σιτα ζητων ει δε και ρηξει φωνην βουσ επι φατησ εχων τα βρωματα⁶ει βρωθησεται αρτοσ ανευ αλοσ ει δε και εστιν γευμα εν ρημασιν κενοισ⁷ου δυναται γαρ παυσασθαι μου η ψυχη βρομον γαρ ορω τα σιτα μου ωσπερ οσμην λεοντοσ⁸ει γαρ δω η και ελθοι μου η αιτησισ και την ελπιδα μου δωη ο κυριοσ⁹αρξαμενοσ ο κυριοσ τρωσατω με εισ τελοσ δε μη με ανελετω¹⁰ειη δε μου πολισ ταφοσ εφ' ησ επι τειχεων ηλλομην επ' αυτησ ου μη φεισωμαι ο υ γαρ εψευσαμην ρηματα αγια θεου μου¹¹τισ γαρ μου η ισχυσ οτι υπομενω η τισ μου ο χρονοσ οτι αν εχεται μου η ψυχη¹²μη ισχυσ λιθων η ισχυσ μου η αι σαρκεσ μου εισιν χαλκειαι¹³η ουκ επ' αυτω επεποιθειν βοηθεια δε απ' εμου απεστιν¹⁴απειπατο με ελεοσ επισκοπη δε κυριου υπερειδεν με¹⁵ου προσειδον με οι εγγυτατοι μου ωσπερ χειμαρρουσ εκλειπων η ωσπερ κυμα παρηλθον με¹⁶οιτινεσ με διευλαβοντο νυν επιπεπτωκασιν μοι ωσπερ χιων η κρυσταλλοσ πεπηγωσ¹⁷καθωσ τακεισα θερμησ γενομενησ ουκ επεγνωσθη οπερ ην¹⁸ουτωσ καγω κατελειφθην υπο παντων απωλομην δε και εξοικοσ εγενομην¹⁹ιδετε οδουσ θαιμανων ατραπουσ σαβων οι διορωντεσ²⁰και αισχυνην οφειλησουσιν οι επι πολεσιν και χρημασιν πεποιθοτεσ²¹αταρ δε και υμεισ επεβητε μοι ανελεημονωσ ωστε ιδοντεσ το εμον τραυμα φοβηθητε²²τι γαρ μη τι υμασ ητησα η της παρ' υμων ισχυοσ επιδεομαι²³ωστε σωσαι με εξ εχθρων η εκ χειροσ δυναστον ρυσασθαι με²⁴διδαξατε με εγω δε κωφευσω ει τι πεπλανημαι φρασατε μοι²⁵αλλ' ωσ εοικεν φαυλα αληθινου ρηματα ου γαρ παρ' υμων ισχυν αιτουμαι²⁶ουδε ο ελεγχοσ υμων ρημασιν με παυσει ουδε γαρ υμων φθεγμα ρηματοσ ανεξομαι²⁷πλην οτι επ' ορφανω επιπιπτετε εναλλεσθε δε επι φιλων υμων²⁸νυν δε εισβλεψασ εισ προσωπα υμων ου ψευσομαι²⁹καθισατε δη και μη ειη αδικον και παλιν τω δικαιοσ συνερχεσθε³⁰ου γαρ εστιν εν γλωσση μου αδικον η ο λαρυγξ μου ουχι συνεσιν μελετα

Chapter 7

¹ποτερον ουχι πειρατηριον εστιν ο βιοσ ανθρωπου επι της γησ και ωσπερ μισθιου αυθημερινου η ζωη αυτου²η ωσπερ θεραπων δεδοικωσ τον κυριον αυτου και τετευχωσ σκιασ η ωσπερ μισθωτοσ αναμενων τον μισθον αυτου³ουτωσ καγω υπεμεινα μηνασ κενουσ νυκτεσ δε οδυνων δεδομεναι μοι εισιν⁴εαν κοιμηθω λεγω ποτε ημερα ωσ δ' αν αναστω παλιν ποτε εσπερα πληρησ δε γινομαι οδυνων απο εσπερασ εωσ πρωι⁵φυρεται δε μου το σωμα εν σαπρια σκωληκων τηκω δε βωλακασ γησ απο ιχωροσ ξυων⁶ο δε βιοσ μου εστιν ελαφροτεροσ λαλιασ απολωλεν δε εν κενη ελπιδι⁷μνησθητι ουν οτι πνευμα μου η ζωη και ουκετι επανελευσεται ο οφθαλμοσ μου ιδειν αγαθον⁸ου περιβλεψεται με οφθαλμοσ ορωντοσ με οι οφθαλμοι σου εν εμοι και ουκετι ειμι⁹ωσπερ νεφοσ αποκαθαρθεν απ' ουρανου εαν γαρ ανθρωποσ καταβη εισ αδην ουκετι μη αναβη¹⁰ουδ' ου μη επιστρεψη ετι εισ τον ιδιον οικον ουδε μη επιγνω αυτον ετι ο τοποσ αυτου¹¹αταρ ουν ουδε εγω φεισομαι τω στοματι μου λαλησω εν αναγκη ων ανοιξω πικρια ν ψυχησ μου συνεχομενοσ¹²ποτερον θαλασσα ειμι η δρακων οτι κατεταξασ επ' εμε φυλακην¹³ειπα οτι

παρακαλεσει με η κλινη μου ανοισω δε προς εμαυτον ιδια λογον τη κοιτη μου¹⁴ εκφοβεις με ενυπνιοι σ και εν οραμασιν με καταπλησσεισ¹⁵ απαλλαξεισ απο πνευματοσ μου την ψυχην μου απο δε θανατο υ τα οστα μου¹⁶ ου γαρ εισ τον αιωνα ζησομαι ινα μακροθυμησω αποστα απ' εμου κενος γαρ μου ο βιοσ¹⁷ τι γαρ εστιν ανθρωποσ οτι εμεγαλυνας αυτον η οτι προσεχεισ τον νουν εισ αυτον¹⁸ η επισκοπην αυτου ποιηση εωσ το πρωι και εισ αναπαυσιν αυτον κρινεισ¹⁹ εωσ τινοσ ουκ εασ με ουδε προι+η με εωσ αν καταπιω τον πτυελον μου εν οδυνη²⁰ ει εγω ημαρτον τι δυναμαι σοι πραξει ο επισταμενοσ τον νουν των ανθρωπων δια τι εθου με κατεντευκτην σου ειμι δε επι σοι φορτιον²¹ και δια τι ουκ εποιησω τησ ανομιασ μου ληθην και καθαρισμον τησ αμαρτιασ μου νυνι δε εισ γην απελευσομαι ορθριζων δε ο υκετι ειμι

Chapter 8

¹υπολαβων δε βαλδαδ ο σαυχιτησ λεγει² μεχρι τινοσ λαλησεισ ταυτα πνευμα πολυρημον του στοματοσ σου³ μη ο κυριοσ αδικησει κρινων η ο τα παντα ποιησασ ταραξει το δικαιον⁴ ει οι υιοι σου ημαρτον εναντιον αυτου απεστειλεν εν χειρι ανομιασ αυτων⁵ συ δε ορθριζε προς κυριον παντοκρατορα δεομενοσ⁶ ει καθαροσ ει και αληθινοσ δεησεωσ επακουσεται σου αποκαταστησει δε σοι διαιταν δικαιοσυνησ⁷ εσται ουν τα μεν πρωτα σου ολιγα τα δε εσχατα σου αμυθητα⁸ επερωτησον γαρ γενεαν πρωτην εξιχνησιν δε κατα γενοσ πατερων⁹ χθιζοι γαρ εσμεν και ουκ οίδαμεν σκια γαρ εστιν ημων επι τησ γησ ο βιοσ¹⁰ η ουχ ουτοι σε διδαξουσιν και αναγγελουσιν και εκ καρδιασ εξαξουσιν ρηματα¹¹ μη θαλλει παυροσ ανευ υδατοσ η υψωθησεται βουτομον ανευ ποτου¹² ετι ον επι ριζησ και ου μη θερισθη προ του πιειν πασα βοτανη ουχι ξηραινεται¹³ ουτωσ τοι νυν εσται τα εσχατα παντων των επιλανθανομενων του κυριου ελπισ γαρ ασεβουσ απολειται¹⁴ οικητοσ γαρ αυτου εσται ο οικοσ αραχην δε αυτου αποβησεται η σκηνη¹⁵ εαν υπερειση την οικιαν αυτου ου μη στη επιλαβομενου δε αυτου ου μη υπομεινη¹⁶ υγρασ γαρ εστιν υπο ηλιου και εκ σαπριασ αυτου ο ραδαμνοσ αυτου εξελευσεται¹⁷ επι συναγωγην λιθων κιοιμαται εν δε μεσω χαλικων ζησεται¹⁸ εαν καταπιη ο τοποσ ψευσεται αυτον ουχ εορακασ τοιαυτα¹⁹ οτι καταστροφη ασεβουσ τοιαυτη εκ δε γησ αλλον αναβλαστησει²⁰ ο γαρ κυριοσ ου μη αποποιησεται τον ακακον παν δε δωρον ασεβουσ ου δεξεται²¹ αληθινων δε στομα εμπλησει γελωτοσ τα δε χειλη αυτων εξομολογησεωσ²² οι δε εχθροι αυτων ενδυσονται αισχυνην διαιτα δε ασεβουσ ουκ εσται

Chapter 9

¹υπολαβων δε ιωβ λεγει² επ' αληθειασ οίδα οτι ουτωσ εστιν πωσ γαρ εσται δικαιοσ βροτοσ παρα κυριω³ εαν γαρ βουληται κριθηναι αυτω ου μη υπακουση αυτω ινα μη αντειπη προς ενα λογον αυτου εκ χιλων⁴ σοφοσ γαρ εστιν διανοια κραταιοσ τε και μεγασ τισ σκληροσ γενομενοσ εναντιον αυτου υπεμεινεν⁵ ο παλαιων ορη και ουκ οιδασιν ο καταστρεφων αυτα οργη⁶ ο σειων την υπ' ουρανον εκ θεμελιων οι δε στυλοι αυτησ σαλευονται⁷ ο λεγων τω ηλιω και ουκ ανατελλει κατα δε αστρων κατασφραγιζει⁸ ο τανυσασ τον ουρανον μονοσ και περιπατων ωσ επ' εδαφουσ επι θαλασσησ⁹ ο ποιων πλειαδα και εσπερον και αρκτουρον και ταμειια νοτου¹⁰ ο ποιων μεγαλα και ανεξιχνιαστα ενδοξα τε και εξαισια ων ουκ εστιν αριθμοσ¹¹ εαν υπερβη με ου μη ιδω και εαν παρελθη με ουδ' ωσ εγνω¹² εαν απαλλαξη τισ αποσ τρεψει η τισ ερει αυτω τι εποιησασ¹³ αυτοσ γαρ απεστραπται οργην υπ' αυτου εκαμφθησαν κητη τα υπ' ουρανον¹⁴ εαν δε μου υπακουσεται η διακρινει τα ρηματα μου¹⁵ εαν τε γαρ ω δικαιοσ ουκ εισακουσεται μου του κριματοσ αυτου δεηθησομαι¹⁶ εαν τε καλεσω και υπακουση ου πιστευω οτι εισακηκοεν μου¹⁷ μη γνοφω με εκτριψη πολλα δε μου τα συντριμματα πεποιηκεν δια κενησ¹⁸ ουκ εα γαρ με αναπνευσαι ενεπλησεν δε με πικριασ¹⁹ οτι μεν γαρ ισχυι κρατει τισ ουν κριματι αυτου αντιστησεται²⁰ εαν γαρ ω δικαιοσ το στομα μου ασεβησει εαν τε ω αμεμπτοσ σκολιοσ αποβησομαι²¹ ειτε γαρ ησεβησα ουκ οίδα τη ψυχη πλην οτι αφαιρειται μου η ζωη²² διο ειπον μεγαν και δυναστην απολλυει οργη²³ οτι φαυλοι εν θανατω εξαισιω αλλα δικαιοι καταγελωνται²⁴ παραδεδονται γαρ εισ χειρασ ασεβουσ προσωπα κριτων αυτησ συγκαλυπτει ει δε μη αυτοσ τισ εστιν²⁵ ο δε βιοσ μου εστιν ελαφροτεροσ δρομεωσ απεδρασ αν και ουκ ειδοσαν²⁶ η και εστιν ναυσιν ιχνοσ οδου η αετου πετομενου ζητουντοσ βοραν²⁷ εαν τε γαρ ειπω επιλησομαι λαλων συγκυσασ τω προσωπω στεναξω²⁸ σειομαι πασιν τοισ μελεσιν οίδα γαρ οτι ουκ αθων με εασεισ²⁹ επειδη δε ειμι ασεβησ δια τι ουκ απεθανον³⁰ εαν γαρ απολουσωμαι χιονι και αποκθαρωμαι χερσιν καθαρισ³¹ ικανωσ εν ρυπω με εβανασ εβδελυξατο δε με η στολη³² ου γαρ ει ανθρωποσ κατ' εμε ω αντικρινουμαι ινα ελθωμεν ομοθυμαδον εισ κρισιν³³ ειθε ην ο μεσιτησ ημων και ελεγγων και διακουων ανα μεσον αμφοτερων³⁴ απαλλαξατω απ' εμου την ραβδον ο δε φοβοσ αυτου μη με στροβειτω³⁵ και ου μη φοβηθω αλλα λαλησω ου γαρ ουτω συνεπισταμαι

Chapter 10

¹καμων την ψυχη μου στενων επαφησω επ' αυτον τα ρηματα μου λαλησω πικρια ψυχησ μου συνεχομενοσ² και ερω προς κυριον μη με ασεβειν διδασκε και δια τι με ουτωσ εκρινασ³ η καλον σοι εαν αδικησω οτι απειπω εργα χειρων σου βουλη δε ασεβων προσεσχες⁴ η ωσπερ βροτοσ ορα καθορασ η καθωσ

ορα ανθρωπος βλεψη⁵ η ο βιος σου ανθρωπινος εστιν η τα ετη σου ανδρος⁶ οτι ανεζητησας την ανομιαν μου και τας αμαρτιας μου εξιχνιασας⁷ οιδας γαρ οτι ουκ ησεβησα αλλα τις εστιν ο εκ των χειρων σου εξαιρουμενος⁸ αι χειρες σου επλασαν με και εποιησαν με μετα ταυτα μεταβαλων με επαισασ⁹ μνησθητι οτι πηλον με επλασας εις δε γην με παλιν αποστρεφεις¹⁰ η ουχ ωσπερ γαλα με ημελξασ ετυρωσας δε με ισα τυρω¹¹ δερμα και κρεας με ενεδυσας οστεοισ δε και νευροισ με ενειρας¹² ζων δε και ελεος εθου παρ' εμοι η δε επισκοπη σου εφυλαξεν μου το πνευμα¹³ ταυτα εχων εν σεαυτω οίδα οτι παντα δυνασαι αδυνατει δε σοι ουθεν¹⁴ εαν τε γαρ αμαρτω φυλασσεις με απο δε ανομιας ουκ αθων με πεποιηκας¹⁵ εαν τε γαρ ασεβησω οιμμοι εαν τε ω δικαιοσ ου δυναμαι ανακυψαι πληρης γαρ ατιμιασ ειμι¹⁶ αγρευομαι γαρ ωσπερ λεων εις σφαγην παλιν δε μεταβαλων δεινωσ με ολεκεισ¹⁷ επανακαινιζων επ' εμε την ετασιν μου οργη δε μεγαλη μοι εχρησω επηγαγες δε επ' εμε πειρατηρια¹⁸ ινα τι ουν εκ κοιλιασ με εξηγαγες και ουκ απεθανον οφθαλμοσ δε με ουκ ειδεν¹⁹ και ωσπερ ουκ ων εγενομην δια τι γαρ εκ γαστροσ εις μνημα ουκ απηλλαγην²⁰ η ουκ ολιγοσ εστιν ο χρονοσ του βιου μου εασον με αναπαυσασθαι μικρον²¹ προ του με πορευθηναι οθεν ουκ αναστρεψω εις γην σκοτεινην και γνοφεραν²² εις γην σκοτουσ αιωνιου ου ουκ εστιν φεγγοσ ουδε οραν ζωην βροτων

Chapter 11

¹υπολαβων δε σωφαρ ο μιναιοσ λεγει² ο τα πολλα λεγων και αντακουσεται η και ο ευλαλοσ οιεται ειναι δικαιοσ ευλογημενοσ γεννητοσ γυναικοσ ολιγοβιοσ³ μη πολυσ εν ρημασιν γινου ου γαρ εστιν ο αντικρινομενοσ σοι⁴ μη γαρ λεγε οτι καθαροσ ειμι τοισ εργοισ και αμεμπτοσ εναντιον αυτου⁵ αλλα πως αν ο κυριοσ λαλησαι προς σε και ανοιξει χειλην αυτου μετα σου⁶ ειτα αναγγελει σοι δυναμιν σοφιασ οτι διπλουσ εσται των κατα σε και τοτε γνωση οτι αξια σοι απεβη απο κυριου ων ημαρτηκας⁷ η ιχνοσ κυριου ευρησεις η εις τα εσχατα αφικου α εποιησεν ο παντοκρατωρ⁸ υψηλοσ ο ουρανοσ και τι ποιησεισ βαθυτερα δε των εν αδου τι οιδας⁹ η μακροτερα μετρου γησ η ευρουσ θαλασσησ¹⁰ εαν δε καταστρεψη τα παντα τις ερει αυτω τι εποιησας¹¹ αυτοσ γαρ οιδεν εργα ανομων ιδων δε ατοπα ου παροψεται¹² ανθρωποσ δε αλλωσ νηχεται λογοισ βροτοσ δε γεννητοσ γυναικοσ ισα ονω ερημιτη¹³ ει γαρ συ καθαραν εθου την καρδιαν σου υπτιαζεις δε χειρας προς αυτον¹⁴ ει ανομον τι εστιν εν χερσιν σου πορω ποιησον αυτο απο σου αδικια δε εν διαιτη σου μη αυλισθητω¹⁵ ουτωσ γαρ αναλαμψει σου το προσωπον ωσπερ υδωρ καθαρον εκδυση δε ρυπον και ου μη φοβηθησ¹⁶ και τον κοπον επιληση ωσπερ κυμα παρελθον και ου πτοηθηση¹⁷ η δε ευχη σου ωσπερ εωσφοροσ εκ δε μεσημβριασ ανατελει σοι ζωη¹⁸ πεποιθωσ τε ε εση οτι εστιν σοι ελπισ εκ δε μεριμνησ και φροντιδοσ αναφανεται σοι ειρηνη¹⁹ ησυχασεις γαρ και ο υκ εσται ο πολεμων σε μεταβαλομενοι δε πολλοι σου δεηθησονται²⁰ σωτηρια δε αυτουσ απολειπει η γαρ ελπισ αυτων απωλεια οφθαλμοι δε ασεβων τακησονται

Chapter 12

¹υπολαβων δε ιωβ λεγει² ειτα υμεις εστε ανθρωποι η μεθ' υμων τελευτησει σοφια³ καμοι μεν καρδια καθ' υμασ εστιν⁴ δικαιοσ γαρ ανηρ και αμεμπτοσ εγενηθη εις χλευασμα⁵ εις χρονον γαρ τακτον ητοιμασ το πεσειν υπο αλλουσ οικουσ τε αυτου εκπορθεισθαι υπο ανομων⁶ ου μην δε αλλα μηδεισ πεποιθετω πονηροσ ων αθωοσ εσεσθαι οσοι παροργιζουσιν τον κυριον ωσ ουχι και ετασισ αυτων εσται⁷ αλλα δη επερωτησον τετραποδα εαν σοι ειπωσιν πετεινα δε ουρανου εαν σοι απαγγελωσιν⁸ εκδιηγησαι δε γη εαν σοι φραση και εξηγησονται σοι οι ιχθυεσ της θαλασσησ⁹ τις ουκ εγνω εν πασι τουτοισ οτι χειρ κυριου εποιησεν ταυτα¹⁰ ει μη εν χειρι αυτου ψυχη παντων των ζωντων και πνευμα παντοσ ανθρωπου¹¹ ουσ μεν γαρ ρηματα διακρινει λαρυγξ δε σιτα γευεται¹² εν πολλω χρονω σοφια εν δε πολλω βιω επιστημη¹³ παρ' αυτω σοφια και δυναμισ αυτω βουλη και συνεσισ¹⁴ εαν καταβαλη τις οικοδομησει εαν κλειση κατα ανθρωπων τις ανοιξει¹⁵ εαν κωλυση το ωδωρ ξηρανει την γην εαν δε επαφη απωλεσεν αυτην καταστρεψασ¹⁶ παρ' αυτω κρατοσ και ισχυσ αυτω επιστημη και συνεσισ¹⁷ διαγων βουλευτασ αιχμαλωτουσ κριτασ δε γησ εξεστησεν¹⁸ καθιζανων βασιλεισ επι θρονουσ και περιεδησεν ζωνη οσφυασ αυτων¹⁹ εξαποστελλων ιερεισ αιχμαλωτουσ δυναστασ δε γησ κατεστρεψεν²⁰ διαλλασσων χειλη πιστων συνεσιν δε πρεσβυτερων εγνω²¹ εκχεων ατιμιαν επ' αρχοντασ ταπεινουσ δε ιασατο²² ανακαλυπτων βαθεα εκ σκοτουσ εξηγαγεν δε εις φωσ σκιαν θανατου²³ πλανων εθνη και απολλυων αυτα καταστρωννυων εθνη και καθοδηγων αυτα²⁴ διαλλασσων καρδιασ αρχοντων γησ επλανησεν δε αυτουσ οδω η ουκ ηδεισαν²⁵ ψηλαφησαισαν σκοτοσ και μη φωσ πλανηθεισαν δε ωσπερ ο μεθυων

Chapter 13

¹ιδου ταυτα εωρακεν μου ο οφθαλμοσ και ακηκοεν μου το ουσ² και οιδας οσα και υμεις επιστασθε και ουκ ασυνητωτεροσ ειμι υμων³ ου μην δε αλλ' εγω προσ κυριον λαλησω ελεγξω δε εναντιον αυτου εαν βουληται⁴ υμεις δε εστε ιατροι αδικοι και ιαται κακων παντεσ⁵ ειη δε υμιν κωφευσαι και αποβησεται υμιν εις σοφιαν⁶ ακουσατε ελεγχον στοματοσ μου κρισιν δε χειλεων μου προσεχετε⁷ ποτερον ουκ εναντι κυριου λαλειτε εναντι δε αυτου φθεγγεσθε δολον⁸ η υποστελεισθε υμεις δε αυτοι κριται γενεσθε⁹ καλ

ον γε εαν εξιχνιαση υμασ ει γαρ τα παντα ποιουντες προστεθησεσθε αυτω¹⁰ ουθεν ηττον ελεγξει υμασ ει δε και κρυφη προσωπα θαυμασετε¹¹ ποτερον ουχι δεινα αυτου στροβησει υμασ φοβος δε παρ' αυτου υ επιπεσειται υμιν¹² αποβησεται δε υμων το αγαυριαμα ισα σποδω το δε σωμα πηλινον¹³ κωφευσατε ιν α λαλησω και αναπαυσωμαι θυμου¹⁴ αναλαβων τασ σαρκασ μου τοις οδουσιν ψυχην δε μου θησω εν χειρι¹⁵ εαν με χειρωσεται ο δυναστησ επει και ηρκται η μην λαλησω και ελεγξω εναντιον αυτου¹⁶ και τουτο μοι αποβησεται εις σωτηριαν ου γαρ εναντιον αυτου δολοσ εισελευσεται¹⁷ ακουσατε ακουσατε τα ρηματα μου αναγγελω γαρ υμων ακουοντων¹⁸ ιδου εγω εγγυσ ειμι του κριματοσ μου οίδα εγω οτι δι καιιοσ αναφανουμαι¹⁹ τισ γαρ εστιν ο κριθησομενοσ μοι οτι νυν κωφευσω και εκλεινω²⁰ δυειν δε μοι χρ ηση τοτε απο του προσωπου σου ου κρυβησομαι²¹ την χειρα απ' εμου απεχου και ο φοβος σου μη με κ αταπλησσετω²² ειτα καλεσεις εγω δε σοι υπακουσομαι η λαλησεις εγω δε σοι δωσω ανταποκρισιν²³ ποσαι εισιν αι αμαρτιαι μου και αι ανομιαι μου διδαξον με τινεσ εισιν²⁴ δια τι απ' εμου κρυπτη ηγησαι δε ε με υπεναντιον σοι²⁵ η ωσ φυλλον κινουμενον υπο ανεμου ευλαβηθηση η ωσ χορτω φερομενω υπο πν ευματοσ αντικεισαι μοι²⁶ οτι κατεγραψασ κατ' εμου κακα περιεθηκασ δε μοι νεοτητοσ αμαρτιασ²⁷ εθο υ δε μου τον ποδα εν κωλυματι εφυλαξασ δε μου παντα τα εργα εισ δε ριζασ των ποδων μου αφικου²⁸ ο παλαιουται ισα ασκω η ωσπερ ιματιον σητοβρωτων

Chapter 14

¹βροτοσ γαρ γεννητοσ γυναικοσ ολιγοβιοσ και πληρησ οργησ² η ωσπερ ανθοσ ανθησαν εξεπεσεν απεδ ρα δε ωσπερ σκια και ου μη στη³ ουχι και τουτου λογον εποιησω και τουτον εποιησασ εισελθειν εν κριματι ενωπιον σου⁴ τισ γαρ καθαροσ εσται απο ρυπου αλλ' ουθεισ⁵ εαν και μια ημερα ο βιοσ αυτου επι τησ γησ αριθμητοι δε μηνεσ αυτου παρα σοι εισ χρονον εθου και ου μη υπερβη⁶ αποστα απ' αυτου ιν α ησυχαση και ευδοκηση τον βιον ωσπερ ο μισθωτοσ⁷ εστιν γαρ δενδρω ελπισ εαν γαρ εκκοπη ετι επα νθησει και ο ραδαμινοσ αυτου ου μη εκλιπη⁸ εαν γαρ γηραση εν γη η ριζα αυτου εν δε πετρα τελευτησ η το στελεχοσ αυτου⁹ απο οσμησ υδατοσ ανθησει ποιησει δε θερισμον ωσπερ νεοφυτον¹⁰ ανηρ δε τελε υτησασ ωχετο πεσων δε βροτοσ ουκει εστιν¹¹ χρονω γαρ σπανιζεται θαλασσα ποταμοσ δε ερημωθεισ εξηρανθη¹² ανθρωποσ δε κοιμηθεισ ου μη αναστη εωσ αν ο ουρανοσ ου μη συρραφη και ουκ εξυπνισ θησονται εξ υπνου αυτων¹³ ει γαρ οφελον εν αδη με εφυλαξασ εκρυψασ δε με εωσ αν παυσηται σου η οργη και ταξη μοι χρονον εν ω μνειαν μου ποιηση¹⁴ εαν γαρ αποθανη ανθρωποσ ζησεται συντελεσασ ημερασ του βιου αυτου υπομενω εωσ αν παλιν γενωμαι¹⁵ ειτα καλεσεις εγω δε σοι υπακουσομαι τα δε εργα των χειρων σου μη αποποιου¹⁶ ηριθμησασ δε μου τα επιτηδευματα και ου μη παρελθη σε ουδεν των αμαρτιων μου¹⁷ εσφραγισασ δε μου τασ ανομιασ εν βαλλαντιω επεσημηνω δε ει τι ακων παρεβην¹⁸ και πλην οροσ πιπτον διαπεσειται και πετρα παλαιωθησεται εκ του τοπου αυτησ¹⁹ λιθουσ ελεαναν υ δατα και κατεκλυσεν υδατα υπτια του χωματοσ της γησ και υπομονην ανθρωπου απωλεσασ²⁰ ωσασ αυτον εισ τελοσ και ωχετο επεστησασ αυτω το προσωπον και εξαπεστειλασ²¹ πολλων δε γενομενων των υιων αυτου ουκ οιδεν εαν δε ολιγοι γενωνται ουκ επισταται²² αλλ' η αι σαρκεσ αυτου ηλγησαν η δε ψυχη αυτου επενθησεν

Chapter 15

¹υπολαβων δε ελιφασ ο θαιμανιτησ λεγει² ποτερον σοφοσ αποκρισιν δωσει συνεσεωσ πνευματοσ και ε νεπλησεν πονον γαστροσ³ ελεγχων εν ρημασιν οισ ου δει εν λογοισ οισ ουδεν οφελοσ⁴ ου και συ απεπο ιησω φοβον συνετελεσω δε ρηματα τοιαυτα εναντι του κυριου⁵ ενοχοσ ει ρημασιν στοματοσ σου ουδε διεκρινασ ρηματα δυναστων⁶ ελεγξει σε το σον στομα και μη εγω τα δε χειλη σου καταμαρτυρησουσ ιν σου⁷ τι γαρ μη πρωτοσ ανθρωπων εγενηθησ η προ θινων επαγησ⁸ η συνταγμα κυριου ακηκοασ εισ δε σε αφικετο σοφια⁹ τι γαρ οιδασ ο ουκ οιδαμεν η τι συνεισ ο ουχι και ημεισ¹⁰ και γε πρεσβυτησ και γε παλαιοσ εν ημιν βαρυτεροσ του πατροσ σου ημεραισ¹¹ ολιγα ων ημαρτηκασ μεμαστιγωσαι μεγαλωσ υ περβαλλοντωσ λελαληκασ¹² τι ετολμησεν η καρδια σου η τι επηνεγκαν οι οφθαλμοι σου¹³ οτι θυμον ερ ρηξασ εναντι κυριου εξηγαγεσ δε εκ στοματοσ ρηματα τοιαυτα¹⁴ τισ γαρ ων βροτοσ οτι εσται αμεμπτοσ η ωσ εσομενοσ δικαιοσ γεννητοσ γυναικοσ¹⁵ ει κατα αγιων ου πιστευει ουρανοσ δε ου καθαροσ εναντιον αυτου¹⁶ εα δε εβδελυμενοσ και ακαθαρτοσ ανηρ πινων αδικιασ ισα ποτω¹⁷ αναγγελω δε σοι ακο υε μου α δη εωρακα αναγγελω σοι¹⁸ α σοφοι ερουσιν και ουκ εκρυψαν πατερασ αυτων¹⁹ αυτοισ μονοισ εδοθη η γη και ουκ επηλθεν αλλογενησ επ' αυτουσ²⁰ πασ ο βιοσ ασεβουσ εν φροντιδι ετη δε αριθμητα δεδομενα δυναστη²¹ ο δε φοβος αυτου εν ωσιν αυτου οταν δοκη ηδη ειρηνευειν ηξει αυτου η καταστρ οφη²² μη πιστευετω αποστραφηναι απο σκοτουσ εντεταλται γαρ ηδη εισ χειρασ σιδηρου²³ κατατετακται δε εισ σιτα γυψιν οιδεν δε εν εαυτω οτι μενει εισ πτωμα ημερα δε αυτον σκοτεινη στροβησει²⁴ αναγκη δε και θλιψισ αυτον καθεξει ωσπερ στρατηγοσ πρωτοστατησ πιπτων²⁵ οτι ηρκεν χειρασ εναντιον του κυριου εναντι δε κυριου παντοκρατοροσ ετραχηλιασεν²⁶ εδραμεν δε εναντιον αυτου υβρει εν παχε ι νωτου ασπιδοσ αυτου²⁷ οτι εκαλυψεν το προσωπον αυτου εν στεατι αυτου και εποιησεν περιστομιον επι των μηριων²⁸ αυλισθειη δε πολεισ ερημουσ εισελθοι δε εισ οικουσ οικητουσ α δε εκεινοι ητοιμα

σαν αλλοι αποισονται²⁹ ουτε μη πλουτισθη ουτε μη μεινη αυτου τα υπαρχοντα ου μη βαλη επι την γη ν σκιαν³⁰ ουδε μη εκφυγη το σκοτος τον βλαστον αυτου μαρναναι ανεμος εκπεσοι δε αυτου το ανθος³¹ μη πιστευτω οτι υπομενει κενα γαρ αποβησεται αυτω³² η τομη αυτου προ ωρας φθαρησεται και ο ραδαμνος αυτου ου μη πυκαση³³ τρυγηθειη δε ωσπερ ομφαξ προ ωρας εκπεσοι δε ως ανθος ελαιας³⁴ μαρτυριον γαρ ασεβους θανατος πυρ δε καυσει οικους δωροδεκτων³⁵ εν γαστρι δε λημμεται οδυνας αποβησεται δε αυτω κενα η δε κοιλια αυτου υποισει δολον

Chapter 16

¹Υπολαβων δε ιωβ λεγει² ακηκοα τοιαυτα πολλα παρακλητορες κακων παντες³ τι γαρ μη ταξις εστιν ρημασιν πνευματος η τι παρενοχλησει σοι οτι αποκρινη⁴ καθ' υμασ λαλησω ει υπεκειτο γε η ψυχη υμων αντι της εμης ειτ' εναλουμαι υμιν ρημασιν κινησω δε καθ' υμων κεφαλην⁵ ειη δε ισχυς εν τω στοματι μου κινησιν δε χειλεων ου φεισομαι⁶ εαν γαρ λαλησω ουκ αληγησω το τραυμα εαν δε και σιωπησω τι ελαττον τρωθησομαι⁷ νυν δε κατακοπον με πεποιηκεν μωρον σεσηποτα⁸ και επελαβου μου εισ μαρτυριον εγενηθη και ανεστη εν εμοι το ψευδος μου κατα προσωπον μου ανταπεκριθη⁹ οργη χρησαμενος κατεβαλεν με εβρυξεν επ' εμε τους οδοντασ βελη πειρατων αυτου επ' εμοι επεσεν¹⁰ ακισιν οφθαλμων ενηλατο οξει επαισεν με εισ σιαγονα ομοθυμαδον δε κατεδραμον επ' εμοι¹¹ παρεδωκεν γαρ με ο κυριος εισ χειρας αδικου επι δε ασεβεσιν ερριψεν με¹² ειρηνευοντα διεσκεδασεν με λαβων με της κομησ διετιλεν κατεστησεν με ωσπερ σκοπον¹³ εκυκλωσαν με λογγαισ βαλλοντες εισ νεφρους μου ου φειδομενοι εξεχεαν εισ την γην την χολην μου¹⁴ κατεβαλον με πτωμα επι πτωματι εδραμον προσ με δυναμενοι¹⁵ σακκον ερραψα επι βυρσησ μου το δε σθενος μου εν γη εσβεσθη¹⁶ η γαστηρ μου συγκεκαυται απο κλαυθμου επι δε βλεφαρισ μου σκια¹⁷ αδικον δε ουδεν ην εν χειρσιν μου ευχη δε μου καθαρα¹⁸ γη μη επικαλυψησ εφ' αιματι της σαρκος μου μηδε ειη τοπος τη κραυγη μου¹⁹ και νυν ιδου εν ουρανοισ ο μαρτυς μου ο δε συνιστωρ μου εν υψιστοις²⁰ αφικοιτο μου η δεησις προσ κυριον εναντι δε αυτου σταζοι μου ο οφθαλμος²¹ ειη δε ελεγχος ανδρι εναντι κυριου και υιοσ ανθρωπου τω πλησιον αυτου²² ετη δε αριθμητα ηκασιν οδω δε η ουκ επαναστραφησομαι πορευσομαι

Chapter 17

¹Ολεκομαι πνευματι φερομενος δεομαι δε ταφησ και ου τυγχανω² λισσομαι καμνων και τι ποιησασ³ εκλεψαν δε μου τα υπαρχοντα αλλοτριου τισ εστιν ουτος τη χειρι μου συνδεθητω⁴ οτι καρδιαν αυτων εκρυψασ απο φρονησεωσ δια τουτο ου μη υψωσησ αυτουσ⁵ τη μεριδι αναγγελει κακιασ οφθαλμοι δε μου εφ' υιοισ ετακησαν⁶ εθου δε με θρυλημα εν εθνεσιν γελωσ δε αυτοισ απεβην⁷ πεπωρωνται γαρ απο οργησ οι οφθαλμοι μου πεπολιορκημαι μεγαλωσ υπο παντων⁸ θαυμα εσχεν αληθινουσ επι τουτω δικαιοσ δε επι παρανομο επανασταη⁹ σχοιη δε πιστος την εαυτου οδον καθαρος δε χειρας αναλαβοι θαρσοσ¹⁰ ου μην δε αλλα παντες ερειδετε και δευτε δη ου γαρ ευρισκω εν υμιν αληθεσ¹¹ αι ημεραι μου παρηλθον εν βρομω ερραγη δε τα αρθρα της καρδιασ μου¹² νυκτα εισ ημεραν εθηκαν φωσ εγγυσ απο προσωπου σκοτουσ¹³ εαν γαρ υπομεινω αδησ μου ο οικος εν δε γνοφω εστρωται μου η στρωμνη¹⁴ θανατον επεκαλεσαμην πατερα μου ειναι μητερα δε μου και αδελφην σαπριαν¹⁵ που ουν μου ετι εστιν η ελπισ η τα αγαθα μου οψομαι¹⁶ η μετ' εμου εισ αδην καταβησονται η ομοθυμαδον επι χωματος καταβησομεθα

Chapter 18

¹Υπολαβων δε βαλδαδ ο σαυχιτησ λεγει² μεχρι τινος ου παυση επισχεσ ινα και αυτοι λαλησωμεν³ δια τι ωσπερ τετραποδα σεσιωπηκαμεν εναντιον σου⁴ κεχρηται σοι οργη τι γαρ εαν συ αποθανησ οικητοσ η υπ' ουρανον η καταστραφησεται ορη εκ θεμελιων⁵ και φωσ ασεβων σβεσθησεται και ουκ αποβησεται αυτων η φλοξ⁶ το φωσ αυτου σκοτος εν διαιτη ο δε λυχνος επ' αυτω σβεσθησεται⁷ θηρευσαισαν ελαχιστοι τα υπαρχοντα αυτου σφαλαι δε αυτου η βουλη⁸ εμβεβληται δε ο πουσ αυτου εν παγιδι εν δικτυω ελιχθειη⁹ ελθοισαν δε επ' αυτον παγιδεσ κατισχυσει επ' αυτον διψωντασ¹⁰ κεκρυπται εν τη γη σχοινιον αυτου και η συλλημψισ αυτου επι τριβων¹¹ κυκλω ολεσαισαν αυτον οδυнай πολλοι δε περι ποδασ αυτου ελθοισαν εν λιμω στενω¹² πτωμα δε αυτω ητοιμασται εξαισιον¹³ βρωθεισαν αυτου κλωνεσ ποδων κατεδεεται δε τα ωραια αυτου θανατοσ¹⁴ εκραγειη δε εκ διαιτησ αυτου ιασισ σχοιη δε αυτον ανακη αι αιτια βασιλικη¹⁵ κατασκηνωσει εν τη σκηνη αυτου εν νυκτι αυτου κατασπαρησονται τα ευπρεπη αυτου θειω¹⁶ υποκατωθεν αι ριζαι αυτου ξηρανθησονται και επανωθεν επιπεσειται θερισμοσ αυτου¹⁷ το μνημοσυννον αυτου απολοιτο εκ γησ και υπαρχει ονομα αυτω επι προσωπον εξωτερω¹⁸ απωσειεν αυτον εκ φωτοσ εισ σκοτοσ¹⁹ ουκ εσται επιγνωστοσ εν λαω αυτου ουδε σεσωσμενοσ εν τη υπ' ουρανον ο οικοσ αυτου αλλ' εν τοισ αυτου ζησονται ετεροι²⁰ επ' αυτω εστεναξαν εσχατοι πρωτουσ δε εσχεν θαυμα²¹ ουτοι εισιν οικου αδικων ουτοσ δε ο τοπος των μη ειδωτων τον κυριον

Chapter 19

¹Υπολαβων δε ιωβ λεγει²εως τινος εγκοπον ποιησετε ψυχην μου και καθαιρειτε με λογοις³γνωτε μονο ν οτι ο κυριος εποιησε με ουτως καταλαλειτουργει μοι ουκ αισχυνομενοι με επικεισθε μοι⁴ναι δη επ' αληθειας εγω επλανηθην παρ' εμοι δε αυλιζεται πλανος⁴λαλησαι ρημα ο ουκ εδει τα δε ρηματα μου πλαναται και ουκ επι καιρου⁵εα δε οτι επ' εμοι μεγαλυνεσθε εναλλεσθε δε μοι ονειδει⁶γνωτε ουν οτι ο κυριος εστιν ο ταραξας οχυρωμα δε αυτου επ' εμε υψωσεν⁷ιδου γελω ονειδει και ου λαλησω κεκραξομαι και ουδαμου κριμα⁸κυκλω περιωκοδομημαι και ου μη διαβω επι προσωπον μου σκοτος εθετο⁹την δε δοξαν απ' εμου εξεδυσεν αφειλεν δε στεφανον απο κεφαλης μου¹⁰διεσπασεν με κυκλω και ωχομην εξεκονεν δε ωσπερ δενδρον την ελπιδα μου¹¹δεινωσ δε μοι οργη εχρησατο ηγησατο δε με ωσπερ εχθρον¹²ο μοθυμαδον δε ηλθον τα πειρατηρια αυτου επ' εμοι ταισ οδοις μου εκυκλωσαν με εγκαθετοι¹³απ' εμου δε αδελφοι μου απεστησαν εγνωσαν αλλοτριους η εμε φιλοι δε μου ανελεημονες γεγονασιν¹⁴ου προσε ποιησαντο με οι εγγυτατοι μου και οι ειδοτες μου το ονομα επελαθοντο μου¹⁵γειτονες οικιασ θεραπευναι τε μου αλλογενησ ημην εναντιον αυτων¹⁶θεραποντα μου εκαλεσα και ουχ υπηκουσεν στομα δε μου εδεετο¹⁷και ικετευον την γυναικα μου προσεκαλουμην δε κολακευων υιους παλλακιδων μου¹⁸οι δε εισ τον αιωνα με απεποιησαντο οταν αναστω κατ' εμου λαλουσιν¹⁹εβδελυξαντο δε με οι ειδοτες με ο υσ δη ηγαπηκειν επανεστησαν μοι²⁰εν δερματι μου εσαπησαν αι σαρκες μου τα δε οστα μου εν οδουσιν εχεται²¹ελεησατε με ελεησατε με ω φιλοι χειρ γαρ κυριου η απαμενη μου εστιν²²δια τι δε με διωκετε ωσπερ και ο κυριος απο δε σαρκων μου ουκ εμπιπασθε²³τις γαρ αν δωη γραφηναι τα ρηματα μου τεθηναι δε αυτα εν βιβλιω εισ τον αιωνα²⁴εν γραφειω σιδηρω και μολιβω η εν πετραισ εγγλυφηναι²⁵οι δα γαρ οτι αεναιος εστιν ο εκλυειν με μελλων επι γησ²⁶αναστησαι το δερμα μου το ανατλων ταυτα παρα γαρ κυριου ταυτα μοι συνετελεσθη²⁷α εγω εμαυτω συνεπισταμαι α ο οφθαλμος μου εορακεν και ο υκ αλλος παντα δε μοι συνετελεσται εν κολπω²⁸ει δε και ερειτε τι ερουμεν εναντι αυτου και ριζαν λογου ευρησομεν εν αυτω²⁹ευλαβηθητε δη και υμεις απο επικαλυμματος θυμος γαρ επ' ανομους επελυσεται και τοτε γνωσονται που εστιν αυτων η υλη

Chapter 20

¹Υπολαβων δε σωφορ ο μιναιος λεγει²ουχ ουτως υπελαμβανον αντερειν σε ταυτα και ουχι συνιετε πολλον η και εγω³παιδειαν εντροπησ μου ακουσομαι και πνευμα εκ της συνεσεως αποκρινεται μοι⁴μη ταυτα εγνωσ απο του ετι αφ' ου εεθη ανθρωπος επι της γησ⁵ευφροσυνη γαρ ασεβων πτωμα εξαισιον χαρμονη δε παρανομων απωλεια⁶εαν αναβη εισ ουρανον αυτου τα δωρα η δε θυσια αυτου νεφων απηται⁷οταν γαρ δοκη ηδη κατεστηριχθαι τοτε εισ τελος απολειται οι δε ιδοντες αυτον ερουσιν που εστιν⁸ωσπερ ενυπνιον εκπετασθεν ου μη ευρεθη επτη δε ωσπερ φασμα νυκτερινον⁹οφθαλμος παρεβλεψεν και ου προσθησει και ουκετι προσνοησει αυτον ο τοπος αυτου¹⁰τους υιους αυτου ολεσαισαν ηττονεσαι δε χειρες αυτου πυρσευσαισαν οδυνασ¹¹οστα αυτου ενεπλησθησαν νεοτητος αυτου και μετ' αυτου επι χωματος κοιμηθησεται¹²εαν γλυκανθη εν στοματι αυτου κακια κρυψει αυτην υπο την γλωσσαν αυτου¹³ου φεισεται αυτησ και ουκ εγκαταλειψει αυτην και συνεξει αυτην εν μεσω του λαρυγγος αυτου¹⁴και ου μη δυνηθη βοηθησαι εαυτω χολη ασπιδος εν γαστρι αυτου¹⁵πλουτος αδικως συναγομενος εξεμεσθησεται εξ οικιασ αυτου εξελκυσει αυτον αγγελος¹⁶θυμον δε δρακοντων θηλασειεν ανελοι δε αυτον γλωσσα οφεως¹⁷μη ιδοι αμελξιν νομαδων μηδε νομασ μελιτος και βουτυρου¹⁸εισ κενα και ματαια εκοπιασεν πλουτον εξ ου ου γευσεται ωσπερ στριφνος αμασητος ακαταποτος¹⁹πολλων γαρ αδυνατων οικουσ εθλασεν διαιταν δε ηρπασεν και ουκ εστησεν²⁰ουκ εστιν αυτου σωτηρια τοις υπαρχουσιν εν επιθυμια αυτου ου σωθησεται²¹ουκ εστιν υπολειμμα τοις βρωμασιν αυτου δια τουτο ουκ ανθησει αυτου τα αγαθα²²οταν δε δοκη ηδη πεπληρωσθαι θλιβησεται πασα δε αναγκη επ' αυτον επελευσεται²³ει πως πληρωσαι γαστερα αυτου επαποστειλαι επ' αυτον θυμον οργησ νιψαι επ' αυτον οδυνασ²⁴και ου μη σωθη εκ χειροσ σιδηρου τρωσαι αυτον τοξον χαλκειον²⁵διεξελθοι δε δια σωματος αυτου βελος αστραπαι δε εν διαιταισ αυτου περιπατησαισαν επ' αυτω φοβοι²⁶παν δε σκοτος αυτω υπομειναι κατεδεεται αυτον πυρ ακαυστον κακωσαι δε αυτου επηλυτος τον οικον²⁷ανακαλυψαι δε αυτου ο ουρανος τασ ανομασ γη δε επανασταιη αυτω²⁸ελκυσαι τον οικον αυτου απωλεια εισ τελος ημερα οργησ επελθοι αυτω²⁹αυτη η μερισ ανθρωπου ασεβους παρα κυριου και κτημα υπαρχοντων αυτω παρα του επισκοπου

Chapter 21

¹Υπολαβων δε ιωβ λεγει²ακουσατε ακουσατε μου των λογων ινα μη η μοι παρ' υμων αυτη η παρακλησις³αρατε με εγω δε λαλησω ειτ' ου καταγελασετε μου⁴τι γαρ μη ανθρωπου μου η ελεγξις η δια τι ου θυμωθησομαι⁵εισβλεψαντες εισ εμε θαυμασατε χειρα θεντες επι σιαγονι⁶εαν τε γαρ μνησθω εσπουδακα εχουσιν δε μου τασ σαρκασ οδυναι⁷δια τι ασεβεις ζωσιν πεπαλαιωνται δε και εν πλουτω⁸ο σποροσ αυτων κατα ψυχην τα δε τεκνα αυτων εν οφθαλμοις⁹οι οικιοι αυτων ευθηνουσιν φοβος δε ουδαμου μαστιξ δε παρα κυριου ουκ εστιν επ' αυτοις¹⁰βουσ αυτων ουκ ωμοτοκησεν διεσωθη δε αυτων εν γαστρι εχουσα και ουκ εσφαλεν¹¹μενουσιν δε ωσ προβατα αιωνια τα δε παιδια αυτων προσπαιζουσιν¹²α

να λαβοντες ψαλτηριον και κιθαραν και ευφραινονται φωνη ψαλμου¹³ συνετελεσαν δε εν αγαθοις τον βιον αυτων εν δε αναπαυσει αδου εκοιμηθησαν¹⁴ λεγει δε κυριω αποστα απ' εμου οδους σου ειδεναι ου βουλομαι¹⁵ τι ικανος οτι δουλευσομεν αυτω και τις ωφελεια οτι απαντησομεν αυτω¹⁶ εν χερσιν γαρ ην αυτων τα αγαθα εργα δε ασεβων ουκ εφορα¹⁷ ου μην δε αλλα και ασεβων λυχνος σβεσθησεται επε λευσεται δε αυτοις η καταστροφη ωδινες δε αυτους εξουσιν απο οργης¹⁸ εσονται δε ωσπερ αχυρα προ ανεμου η ωσπερ κονιορτος ον υφειλατο λαϊλαψ¹⁹ εκλιποι υιους τα υπαρχοντα αυτου ανταποδωσει προς αυτον και γνωσεται²⁰ ιδοισαν οι οφθαλμοι αυτου την εαυτου σφαγην απο δε κυριου μη διασωθει η²¹ οτι τι θελημα αυτου εν οικω αυτου μετ' αυτον και αριθμοι μηνων αυτου διηρηθησαν²² ποτερον ουχι ο κυριος εστιν ο διδασκων συνεσιν και επιστημην αυτος δε φονους διακρινει²³ ουτος αποθανειται εν κρατει απλοσυνησ αυτου ολος δε ευπαθων και ευθηνων²⁴ τα δε εγκατα αυτου πληρη στεατος μυελοσ δε αυτου διαχειται²⁵ ο δε τελευτα υπο πικριασ ψυχης ου φαγων ουδεν αγαθον²⁶ ομοθυμαδον δε επι γησ κοιμονται σαπρια δε αυτους εκαλυψεν²⁷ ωστε οϊδα υμασ οτι τολμη επικεισθε μοι²⁸ οτι ερειτε που εστιν οικος αρχοντος και που εστιν η σκεπη των σκηνωματων των ασεβων²⁹ ερωτησατε παραπορευομενο υσ οδον και τα σημεια αυτων ουκ απαλλοτριωσετε³⁰ οτι εις ημεραν απωλειασ κουφιζεται ο πονηρος εις ημεραν οργης αυτου απαχθησονται³¹ τις απαγγειλει επι προσωπου αυτου την οδον αυτου και αυτοσ εποιησεν τις ανταποδωσει αυτω³² και αυτοσ εις ταφους απηνεχθη και επι σορω ηγρυπνησεν³³ εγλυκ ανθησαν αυτω χαλικεσ χειμαρρου και οπισω αυτου πασ ανθρωποσ απελευσεται και εμπροσθεν αυτου αναριθμητοι³⁴ πωσ δε παρακαλειτε με κενα το δε εμε καταπαυσασθαι αφ' υμων ουδεν

Chapter 22

¹υπολαβων δε ελιφασ ο θαιμανιτησ λεγει² ποτερον ουχι ο κυριος εστιν ο διδασκων συνεσιν και επιστημην³ τι γαρ μελει τω κυριω εαν συ ησθα τοις εργοις αμεμπτοσ η ωφελεια οτι απλωσση την οδον σου⁴ η λογον σου ποιουμενοσ ελεγξει σε και συνεισελευσεται σοι εις κρισιν⁵ ποτερον ουχι η κακια σου εστιν πολλη αναριθμητοι δε σου εισιν αι αμαρτιαι⁶ ηνεχυραζες δε τουσ αδελφουσ σου δια κενησ αμφιασιν δε γυμων αφειλου⁷ ουδε υδωρ διψωντασ εποτισασ αλλα πεινωντων εστερησασ ψωμον⁸ εθαυμασασ δε τινων προσωπον ωκισασ δε τουσ επι της γησ⁹ χηρασ δε εξαπεστειλασ κενασ ορφανουσ δε εκακωσασ¹⁰ τοιγαρουν εκυκλωσαν σε παγιδεσ και εσπουδασεν σε πολεμοσ εξαισιοσ¹¹ το φωσ σοι σκοτοσ απεβη κοιμηθεντα δε υδωρ σε εκαλυψεν¹² μη ουχι ο τα υψηλα ναιων εφορα τουσ δε υβρει φερομενοσ εταπεινωσεν¹³ και ειπασ τι εγνω ο ισχυροσ η κατα του γνοφου κρινει¹⁴ νεφη αποκρυφη αυτου και ουχ οραθησεται και γυρον ουρανου διαπορευσεται¹⁵ μη τριβον αιωνιον φυλαξεις ην επατησαν ανδρεσ αδικοι¹⁶ οι σ υνελημφθησαν αωροι ποταμοσ επιρρεων οι θεμελιοι αυτων¹⁷ οι λεγοντεσ κυριοσ τι ποιησει ημιν η τι επαζεται ημιν ο παντοκρατωρ¹⁸ οσ δε ενεπλησεν τουσ οικουσ αυτων αγαθων βουλη δε ασεβων πορρω απ' αυτου¹⁹ ιδοντεσ δικαιοι εγελασαν αμεμπτοσ δε εμυκτηρησεν²⁰ ει μη ηφανισθη η υποστασισ αυτων και το καταλειμμα αυτων καταφαγεται πυρ²¹ γενου δη σκληροσ εαν υπομεινησ ειτ' ο καρποσ σου εσται εν αγαθοις²² εκλαβε δε εκ στοματοσ αυτου εξηγοριαν και αναλαβε τα ρηματα αυτου εν καρδια σου²³ εαν δε επιστραφησ και ταπεινωσση σεαυτον εναντι κυριου πορρω εποιησασ απο διαιτησ σου το αδικον²⁴ θηση επι χωματι εν πετρα και ωσ πετρα χειμαρρουσ ωφιρ²⁵ εσται ουν σου ο παντοκρατωρ βοηθοσ απο εχθρων καθαρον δε αποδωσει σε ωσπερ αργυριον πεπυρωμενον²⁶ ειτα παρρησιασθησθη εναντι κυριου αναβλεψασ εις τον ουρανον ιλαρωσ²⁷ ευξαμενου δε σου προς αυτον εισακουσεται σου δωσει δε σοι αποδουναι τασ ευχασ²⁸ αποκαταστησει δε σοι διαιταν δικαιοσυνησ επι δε οδοισ σου εσται φεγγοσ²⁹ οτι εταπεινωσεν αυτον και ερεισ υπερηφανευσατο και κυφοντα οφθαλμοισ σωσει³⁰ ρυσεται αθων και διασωθητι εν καθαρισ χερσιν σου

Chapter 23

¹υπολαβων δε ιωβ λεγει² και δη οϊδα οτι εκ χειροσ μου η ελεγξισ εστιν και η χειρ αυτου βαρεια γεγονεν επ' εμω στεναγωμ³ τισ δ' αρα γνοιη οτι ευροιμι αυτον και ελθοιμι εις τελοσ⁴ ειποιμι δε εμαυτου κριματο δε στομα μου εμπλησαιμι ελεγχων⁵ γνωνην δε ρηματα α μοι ερει αισθοιμην δε τινα μοι απαγγειλει⁶ και ει εν πολλη ισχυι επελευσεται μοι ειτα εν απειλη μοι ου χρησεται⁷ αληθεια γαρ και ελεγχοσ παρ' αυτου εξαγαγοι δε εις τελοσ το κριμα μου⁸ εισ γαρ πρωτα πορευσομαι και ουκετι ειμι τα δε επ' εσχατοισ τι οϊδα⁹ αριστερα ποιησαντοσ αυτου και ου κατεσχον περιβαλει δεξια και ουκ οηγομαι¹⁰ οϊδεν γαρ ηδη οδον μου διεκρινεν δε με ωσπερ το χρυσιον¹¹ εξελευσομαι δε εν ενταλμασιν αυτου οδουσ γαρ αυτου εφυλαξα και ου μη εκκλινω¹² απο ενταλματων αυτου και ου μη παρελθω εν δε κολπω μου εκρυψα ρηματα αυτου¹³ ει δε και αυτοσ εκρινεν ουτωσ τισ εστιν ο αντειπων αυτω ο γαρ αυτοσ ηθελησεν και εποιησεν¹⁴ δια τουτο επ' αυτω εσπουδακα νουθετουμενοσ δε εφροντισα αυτου¹⁵ επι τουτω απο προσωπου αυτου κατασπουδασθω κατανοησω και πτοηθησομαι εξ αυτου¹⁶ κυριοσ δε εμαλακυνεν την καρδιαν μου ο δε παντοκρατωρ εσπουδασεν με¹⁷ ου γαρ ηδειν οτι επελευσεται μοι σκοτοσ προ προσωπου δε μου εκαλυψεν γνοφοσ

Chapter 24

¹δια τι δε κυριον ελαθον ωραι²ασεβεις δε οριον υπερεβησαν ποιμνιον συν ποιμενι αρπασαντες³υποζυγιον ορφανων απηγαγον και βουν χηρασ ηνεχυρασαν⁴εξεκλιναν αδυνατους εξ οδου δικαιασ ομοθυμ αδον εκρυβησαν πραεις γησ⁵απεβησαν δε ωσπερ ονοι εν αγρω υπερ εμου εξελθοντες την εαυτων πραξιν ηδυνθη αυτω αρτος εισ νεωτερουσ⁶αγρον προ ωρασ ουκ αυτων οντα εθερισαν αδυνατοι δε αμπελωνασ ασεβων αμισθι και ασιτι ηργασαντο⁷γυμνουσ πολλουσ εκοιμισαν ανευ ιματιων αμφιασιν δε ψυχισ αυτων αφειλαντο⁸απο ψεκαδων ορειων υγραινονται παρα το μη εχειν αυτουσ σκεπην πετραν περι εβαλοντο⁹ηρπασαν ορφανον απο μαστου εκπεπτωκοτα δε εταπεινωσαν¹⁰γυμνουσ δε εκοιμισαν αδικωσ πεινωντων δε τον ψωμον αφειλαντο¹¹εν στενοισ αδικωσ ενηδρευσαν οδον δε δικαιαν ουκ ηδεισαν¹²οι εκ πολεωσ και οικων ιδιων εξεβαλλοντο ψυχη δε νηπιων εστεναξεν μεγα αυτοσ δε δια τι τουτων επι σκοπην ου πεποιηται¹³επι γησ οντων αυτων και ουκ επεγνωσαν οδον δε δικαιοσυνησ ουκ ηδεισαν ουδε ατραπουσ αυτησ επορευθησαν¹⁴γνουσ δε αυτων τα εργα παρεδωκεν αυτουσ εισ σκοτοσ και νυκτοσ εσται ωσ κλεπτησ¹⁵και οφθαλμοσ μοιχου εφυλαξεν σκοτοσ λεγων ου προσνοησει με οφθαλμοσ και αποκρυβην προσωπου εθετο¹⁶διωρυξεν εν σκοτει οικιασ ημερασ εσφραγισαν εαυτουσ ουκ επεγνωσαν φωσ¹⁷οτι ομοθυμαδον το πρωι αυτοισ σκια θανατου οτι επιγνωσεται ταραχασ σκιασ θανατου¹⁸ελαφροσ εστιν επι προσωπον υδατοσ καταραθειη η μερισ αυτων επι γησ¹⁹αναφανειη δε τα φυτα αυτων επι γησ ξηρα αγκαλιδα γαρ ορφανων ηρπασαν²⁰ειτ' ανεμνησθη αυτου η αμαρτια ωσπερ δε ομιχλη δροσου αφανησ εγενετο αποδοθειη δε αυτω α επραξεν συντριβειη δε πασ αδικωσ ισα ξυλω ανιατω²¹στειραν γαρ ουκ ευ εποιησεν και γυναιον ουκ ηλεησεν²²θυμω δε κατεστρεψεν αδυνατουσ αναστασ τοιγαρουν ου μη πιστευση κατα τησ εαυτου ζωησ²³μαλακισθεισ μη ελπιζετω υγιασθηναι αλλα πεσειται νοσω²⁴ολλουσ γαρ εκακωσεν το υψωμα αυτου εμαρανθη δε ωσπερ μολοχη εν καυματι η ωσπερ σταχυσ απο καλαμησ αυτοματοσ αποπεσων²⁵ει δε μη τισ εστιν ο φαμενοσ ψευδη με λεγειν και θησει εισ ουδεν τα ρηματα μου

Chapter 25

¹υπολαβων δε βαλδαδ ο σαυχιτησ λεγει²τι γαρ προοιμιον η φοβοσ παρ' αυτου ο ποιων την συμπασαν εν υψιστω³μη γαρ τισ υπολαβοι οτι εστιν παρελκυσισ πειραταισ επι τινασ δε ουκ επελευσεται ενεδρα παρ' αυτου⁴πωσ γαρ εσται δικαιοσ βροτοσ εναντι κυριου η τισ αν αποκαθαρισαι εαυτον γεννητοσ γυναικοσ⁵ει σεληνη συντασσει και ουκ επιφασκει αστρα δε ου καθαρα εναντιον αυτου⁶εα δε ανθρωποσ σαπρια και υιοσ ανθρωπου σκωληξ

Chapter 26

¹υπολαβων δε ιωβ λεγει²τινι προσκεισαι η τινι μελλεισ βοηθειν ποτερον ουχ ω πολλη ισχυσ και ω βραχιων κραταιοσ εστιν³τινι συμβεβουλευσαι ουχ ω πασα σοφια η τινι επακολουθησεισ ουχ ω μεγαστη δυναμισ⁴τινι ανηγγειλασ ρηματα πνοη δε τινοσ εστιν η εξελθουσα εκ σου⁵μη γιγαντεσ μαιωθησονται υποκατωθεν υδατοσ και των γειτονων αυτου⁶γυμνοσ ο αδησ επωπιον αυτου και ουκ εστιν περιβολαιον τη απωλεια⁷εκτεινων βορεαν επ' ουδεν κρεμαζων γην επι ουδενοσ⁸δεσμευων υδωρ εν νεφελαισ αυτου και ουκ ερραγη νεφοσ υποκατω αυτου⁹ο κρατων προσωπον θρονου εκπεταζων επ' αυτον νεφοσ αυτο υ¹⁰προσταγμα εγυρωσεν επι προσωπον υδατοσ μεχρι συντελειασ φωτοσ μετα σκοτουσ¹¹στυλοι ουρανου επετασθησαν και εξεστησαν απο τησ επιτιμησεωσ αυτου¹²ισχυι κατεπαυσεν την θαλασσαν επιστημη δε ετρωσε το κητοσ¹³κλειθρα δε ουρανου δεδοικασιν αυτον προσταγματι δε εθανατωσεν δρακοντα αποστατην¹⁴ιδου ταυτα μερη οδου αυτου και επι ικμαδα λογου ακουσομεθα εν αυτω σθενοσ δε βρονησ αυτου τισ οιδεν οποτε ποιησει

Chapter 27

¹ετι δε προσθεισ ιωβ ειπεν τω προοιμιω²ζη κυριοσ οσ ουτω με κεκρικεν και ο παντοκρατωρ ο πικρανασ μου την ψυχην³μη ενι τησ πνοησ μου ενουσησ πνευμα δεθειον το περιον μοι εν ρισιν⁴μη λαλησειν τα χειλη μου ανομα ουδε η ψυχη μου μελετησει αδικα⁵μη μοι ειη δικαιοσ υμασ αποφηναι εωσ αν αποθανω ου γαρ απαλλαξω μου την ακακιαν⁶δικαιοσυνη δε προσεχων ου μη προωμαι ου γαρ συνοιδα εμαυτω ατοπα πραξασ⁷ου μην δε αλλα ειησαν οι εχθροι μου ωσπερ η καταστροφη των ασεβων και οι επ' εμε επανιστανομενοι ωσπερ η απωλεια των παρανομων⁸και τισ γαρ εστιν ελπισ ασεβει οτι επεχει πεποιθωσ επι κυριον αρα σωθησεται⁹την δεησιν αυτου εισακουσεται κυριοσ η επελθουσησ αυτω αναγκησ¹⁰μη εχει τινα παρηρησιαν εναντι αυτου η ωσ επικαλεσαμενου αυτου εισακουσεται αυτου¹¹αλλα δη αναγγελω υμιν τι εστιν εν χειρι κυριου α εστιν παρα παντοκρατορι ου ψευσομαι¹²ιδου δη παντεσ οιδατε οτι κενα κενοισ επιβαλλετε¹³αυτη η μερισ ανθρωπου ασεβουσ παρα κυριου κτημα δε δυναστων ελευσεται παρα παντοκρατοροσ επ' αυτουσ¹⁴εαν δε πολλοι γενωνται οι υιοι αυτου εισ σφαγην εσονται εαν δε και ανθρωθωσιν προσαιτησουσιν¹⁵οι δε περιοντεσ αυτου εν θανατω τελευτησουσιν χηρασ δε αυτων ουθεισ ελεησει¹⁶εαν συναγαγη ωσπερ γην αργυριον ισα δε πηλω ετοιμαση χρυσιον¹⁷τα

υτα παντα δικαιοι περιποιησονται τα δε χρηματα αυτου αληθινοι καθεξουσιν¹⁸ απεβη δε ο οικος αυτου ωσπερ σητες και ωσπερ αραχνη¹⁹ πλουσιος κοιμηθεις και ου προσθησει οφθαλμους αυτου διηνοιξεν και ουκ εστιν²⁰ συνηνησαν αυτω ωσπερ υδωρ αι οδυαι νυκτι δε υφειλατο αυτον γοφοσ²¹ αναλημψεται αυτον καυσων και απελευσεται και λικμησει αυτον εκ του τοπου αυτου²² και επιρριψει επ' αυτον και ου φεισεται εκ χειροσ αυτου φυγη φευζεται²³ κροτησει επ' αυτου χειρασ αυτου και συριει αυτον εκ του τοπου αυτου

Chapter 28

¹εστιν γαρ αργυριω τοπος οθεν γινεται τοπος δε χρυσιω οθεν διηθεται² σιδηρος μεν γαρ εκ γησ γινεται ι χαλκος δε ισα λιθω λατομειται³ ταξιν εθετο σκοτει και παν περασ αυτος εξακριβάζεται λιθος σκοτια και σκια θανατου⁴ διακοπη χειμαρρου απο κονιασ οι δε επιλανθανομενοι οδον δικαιαν ησθηνησαν εκ βροτων⁵ γη εξ αυτησ εξελευσεται αρτοσ υποκατω αυτησ εστραφη ωσει πυρ⁶ τοπος σαπφειρου οι λιθοι αυτησ και χωμα χρυσιον αυτω⁷ τριβοσ ουκ εγνω αυτην πετεινον και ου παρεβλεψεν αυτην οφθαλμοσ γυποσ⁸ ουκ επατησαν αυτην υιοι αλαζωνων ου παρηλθεν επ' αυτησ λεων⁹ εν ακροτομω εξετεινεν χειρα αυτου κατεστρεψεν δε εκ ριζων ορη¹⁰ δινασ δε ποταμων ερρηξεν παν δε εντιμον ειδεν μου ο οφθαλμοσ¹¹ βαθη δε ποταμων ανεκαλυψεν εδειξεν δε εαυτου δυναμιν εισ φωσ¹² η δε σοφια ποθεν ευρεθη ποιοσ δε τοπος εστιν τησ επιστημησ¹³ ουκ οιδεν βροτοσ οδον αυτησ ουδε μη ευρεθη εν ανθρωποισ¹⁴ αβυσσοσ ειπεν ουκ εστιν εν εμοι και θαλασσα ειπεν ουκ εστιν μετ' εμου¹⁵ ου δωσει συγκλεισμον αντ' αυτησ και ου σταθησεται αργυριον ανταλλαγμα αυτησ¹⁶ και ου συμβασταχθησεται χρυσιω ωφιρ εν ονυχι τιμιω και σαπφειρω¹⁷ ουκ ισωθησεται αυτη χρυσιον και υαλοσ και το αλλαγμα αυτησ σκευη χρυσα¹⁸ μετεωρα και γαβισ ου μνησθησεται και ελκυσον σοφιαν υπερ τα εσωτατα¹⁹ ουκ ισωθησεται αυτη τοπαζιον αιθιοπιασ χρυσιω καθαρω ου συμβασταχθησεται²⁰ η δε σοφια ποθεν ευρεθη ποιοσ δε τοπος εστιν τησ συνεσεωσ²¹ λεληθεν παντα ανθρωπον και απο πετεινων του ουρανου εκρυβη²² η απωλεια και ο θανατοσ ειπαν ακηκοαμεν δε αυτησ το κλεοσ²³ ο θεοσ ευ συνεστησεν αυτησ την οδον αυτοσ δε οιδεν τον τοπον αυτησ²⁴ αυτοσ γαρ την υπ' ουρανον πασαν εφορα ειδωσ τα εν τη γη παντα α εποιησεν²⁵ ανεμων σταθμον υδατοσ τε μετρα²⁶ οτε εποιησεν ουτωσ υετον ηριθμησεν και οδον εν τιναγματι φωνασ²⁷ τοτε ειδεν αυτην και εξηγησατο αυτην ετοιμασασ εξιχνιασεν²⁸ ειπεν δε ανθρωπω ιδου η θεοσεβεια εστιν σοφια το δε απεχεσθαι απο κακων εστιν επιστημη

Chapter 29

¹ετι δε προσθεις ιωβ ειπεν τω προοιμιω² τισ αν με θειη κατα μηνια εμπροσθεν ημερων ων με ο θεοσ εφυλαξεν³ οσ οτε ηγυει ο λυχνοσ αυτου υπερ κεφαλησ μου οτε τω φωτι αυτου επορευομην εν σκοτει⁴ οτε η μην επιβριθων οδοισ οτε ο θεοσ επισκοπην εποιειτο του οικου μου⁵ οτε ημην υλωδησ λιαν κυκλω δε μου οι παιδεσ⁶ οτε εχεοντο μου αι οδοι βουτυρω τα δε ορη μου εχεοντο γαλακτι⁷ οτε εξεπορευομην ορθριοσ εν πολει εν δε πλαταιαισ ετιθετο μου ο διφροσ⁸ ιδοντεσ με νεανισκοι εκρυβησαν πρεσβυται δε παντεσ εστησαν⁹ αδροι δε επαυσαντο λαλουντεσ δακτυλον επιθεντεσ επι στοματι¹⁰ οι δε ακουσαντεσ εμακαρισαν με και γλωσσα αυτων τω λαρυγγι αυτων εκολληθη¹¹ οτι ουσ ηκουσεν και εμακαρισεν με οφθαλμοσ δε ιδων με εξεκλινεν¹² διεσωσα γαρ πτωχον εκ χειροσ δυναστου και ορφανω ω ουκ ην βοηθοσ εβσηθησα¹³ ευλογια απολλυμενου επ' εμε ελθοι στομα δε χηρασ με ευλογησεν¹⁴ δικαιοσυνην δε ενεδεδουκ εινημφιασαμην δε κριμα ισα διπλοι+δι¹⁵ οφθαλμοσ ημην τυφλων πουσ δε χωλων¹⁶ εγω ημην πατηρ αδυνατων δικην δε ην ουκ ηδειν εξιχνιασα¹⁷ συνετριψα δε μυλασ αδικων εκ δε μεσου των οδοντων αυτων αρπαγμα εξεσπασα¹⁸ ειπα δε η ηλικια μου γηρασει ωσπερ στελεχοσ φοινικοσ πολυν χρονον βιωσω¹⁹ η ριζα μου διηνοικται επι υδατοσ και δροσοσ αυλισθησεται εν τω θερισμω μου²⁰ η δοξα μου καινη μετ' εμου και το τοζον μου εν χειρι αυτου πορευεσεται²¹ εμου ακουσαντεσ προσεσχον εσιωπησαν δε επι τη εμη βουλη²² επι δε τω εμω ρηματι ου προσεθεντο περιχαρεισ δε εγινοντο οποταν αυτοισ ελαλουν²³ ωσπερ γη διψωσα προσδεχομενη τον υετον ουτωσ ουτοι την εμη λαλια²⁴ εαν γελασω προσ αυτοουσ ου μη πιστευσωσιν και φωσ του προσωπου μου ουκ απεπιπτεν²⁵ εξελεξαμην οδον αυτων και εκαθισα αρχων και κατεσκηνον ωσει βασιλευσ εν μονοζωνοισ ον τροπον παθεινουσ παρακαλων

Chapter 30

¹νυνη δε κατεγελασαν μου ελαχιστοι νυν νουθετουσιν με εν μερει ων εξουθενουν πατερασ αυτων ουσ ουχ ηγησαμην εινα αξιουσ κυνων των εμων νομαδων² και γε ισχυσ χειρων αυτων ινα τι μοι επ' αυτοσ απωλετο συντελεια³ εν ενδεια και λιμω αγονοσ οι φευγοντεσ ανυδρον εχθεσ συνοχην και ταλαιπωριαν⁴ οι περικλωντεσ αλιμα επι ηχουντι οιτινεσ αλιμα ην αυτων τα σιτα ατιμοι δε και πεφαυλισμενοι εν δεεισ παντοσ αγαθου οι και ριζασ ξυλων εμασωντο υπο λιμου μεγαλου⁵ επανεστησαν μοι κλεπται⁶ ων οι οικοι αυτων ησαν τραγλαι πετρων⁷ ανα μεσον ευηχων βοησονται οι υπο φρυγανα αγρια διητωντο⁸ α φρονων υιοι και ατιμων ονομα και κλεοσ εσβεσμενον απο γησ⁹ νυνη δε κιθαρα εγω ειμι αυτων και εμε θρυλημα εχουσιν¹⁰ εβδελυξαντο δε με αποσταντεσ μακραν απο δε προσωπου μου ουκ εφεισαντο πτυε

λον¹¹ ανοιξασ γαρ φαρετραν αυτου εκακωσεν με και χαλινον του προσωπου μου εξαπεστειλαν¹² επι δε ξιων βλαστου επανεστησαν ποδα αυτων εξετειναν και ωδοποιησαν επ' εμε τριβους απωλειασ αυτων¹ ³εξετριβησαν τριβοι μου εξεδυσεν γαρ μου την στολην¹⁴ βελεσιν αυτου κατηκοντισεν με κεχρηται μοι ως βουλεται εν οδυναισ πεφυρμαι¹⁵ επιστρεφονται δε μου αι οδυναι ωχετο μου η ελπισ ωσπερ πνευμα και ωσπερ νεφος η σωτηρια μου¹⁶ και νυν επ' εμε εκχυθησεται η ψυχη μου εχουσιν δε με ημεραι οδυνων¹⁷ νυκτι δε μου τα οστα συγκεκαυται τα δε νευρα μου διαλελυται¹⁸ εν πολλη ισχυι επελαβετο μου τη σ στολησ ωσπερ το περιστομιον του χιτωνος μου περιεσχεν με¹⁹ ηγησαι δε με ισα πηλω εν γη και σποδω μου η μερισ²⁰ κεκραγα δε προσ σε και ουκ εισακουεις μου εστησαν και κατενοησαν με²¹ επεβησ δε μοι ανελεημονως χειρι κραταια με εμαστιγωσασ²² εταξασ δε με εν οδυναισ και απερριψασ με απο σωτηριασ²³ οίδα γαρ οτι θανατος με εκτριψει οικια γαρ παντι θνητω γη²⁴ ει γαρ οφελον δυναιμην εμαυτον χειρωσασθαι η δεηθεις γε ετερου και ποιησει μοι τουτο²⁵ εγω δε επι παντι αδυνατω εκλαυσα εστεναξα δε ιδων ανδρα εν αναγκαισ²⁶ εγω δε επεχων αγαθοισ ιδου συνητησαν μοι μαλλον ημεραι κακων²⁷ η κοιλια μου εξεξεσεν και ου σιωπησεται προεφθασαν με ημεραι πτωχειασ²⁸ στενων πεπορευμαι ανευ φιμου εστηκα δε εν εκκλησια κεκραγωσ²⁹ αδελφος γεγωνα σειρηνων εταιρος δε στρουθων³⁰ το δε δερμα μου υ εσκοτωται μεγαλωσ τα δε οστα μου απο καυματος³¹ απεβη δε εισ παθος μου η κιθαρα ο δε ψαλμος μου εισ κλαυθμον εμοι

Chapter 31

¹διαθηκην εθεμην τοις οφθαλμοισ μου και ου συνησω επι παρθενον² και τι εμερισεν ο θεος απανωθεν και κληρονομια ικανου εξ υπιστων³ ουχι απωλεια τω αδικω και απαλλοτριωσις τοις ποιουσιν ανομιαν⁴ ουχι αυτοσ οψεται οδον μου και παντα τα διαβηματα μου εξαριθμησεται⁵ ει δε ημην πεπορευμενοσ μετα γελοιαστων ει δε και εσπουδασεν ο πουσ μου εισ δολον⁶ ισταιη με αρα εν ζυγω δικαιω οιδεν δε ο κυριος την ακακιαν μου⁷ ει εξεκλινεν ο πουσ μου εκ της οδου ει δε και τω οφθαλμω επηκολουθησεν η καρδια μου ει δε και ταισ χερσιν μου ησημην δωρων⁸ σπειραιμι αρα και αλλοι φαγοισαν αρριζοσ δε ε γενοιμην επι γησ⁹ ει εξηκολουθησεν η καρδια μου γυναικι ανδρος ετερου ει και εγκαθετοσ εγενομην επι θυραισ αυτησ¹⁰ αρεσαι αρα και η γυνη μου ετερω τα δε νηπια μου ταπεινωθειη¹¹ θυμοσ γαρ οργησ ακατασχετοσ το μιαναι ανδρος γυναικα¹² πυρ γαρ εστιν καιομενον επι παντων των μερων ου δ' αν επελθη εκ ριζων απωλεσεν¹³ ει δε και εφαιλισα κριμα θεραποντοσ μου η θεραπεινησ κρινομενων αυτων προσ με¹⁴ τι γαρ ποιησω εαν ετασιν μου ποιησεται ο κυριος εαν δε και επισκοπην τινα αποκρισιν ποιησομαι¹⁵ ποτερον ουχ ως και εγω εγενομην εν γαστρι και εκεινοι γεγωνασιν γεγωναμεν δε εν τη αυτη κοιλια¹⁶ αδυνατοι δε χρειαν ην ποτ' ειχον ουκ απετυχον χηρας δε τον οφθαλμον ουκ εξετηξα¹⁷ ει δε και τον ψωμον μου εφαγον μονοσ και ουχι ορφανω μετεδωκα¹⁸ οτι εκ νεοτητοσ μου εξετρεφον ως πατηρ και εκ γαστροσ μητροσ μου ωδηγησα¹⁹ ει δε και υπερειδον γυμνον απολλυμενον και ουκ ημφιασα²⁰ αδυνατοι δε ει μη ευλογησαν με απο δε κουρασ αμνων μου εθερμανθησαν οι ωμοι αυτων²¹ ει επηρα ορφανω χειρα πεποιωσ οτι πολλη μοι βοηθεια περιεστιν²² αποσταιη αρα ο ωμοσ μου απο της κλειδοσ ο δε βραχιων μου απο του αγκωνοσ μου συντριβειη²³ φοβοσ γαρ κυριου συνεσχεν με και απο του λημματοσ αυτου ουχ υποισω²⁴ ει εταξα χρυσιον ισχυν μου ει δε και λιθω πολυτελει επεποιθησα²⁵ ει δε και ευφρανθην πολλου πλουτου μοι γενομενου ει δε και επ' αναριθμητοισ εθεμην χειρα μου²⁶ η ουχ ορω μεν ηλιον τον επιφασκοντα εκλειποντα σεληνην δε φθινουσαν ου γαρ επ' αυτοισ εστιν²⁷ και ει ηπατηθη λαθρα η καρδια μου ει δε και χειρα μου επιθεισ επι στοματι μου εφιλησα²⁸ και τουτο μοι αρα ανομια η μεγιστη λογισθειη οτι εψευσαμην εναντιον κυριου του υπιστου²⁹ ει δε και επιχαρησ εγενομην πτωματι εχθρων μου και ειπεν η καρδια μου ευγε³⁰ ακουσαι αρα το ουσ μου την καταραν μου θρυληθειην δε αρα υπο λαου μου κακουμενοσ³¹ ει δε και πολλაკισ ειπον αι θεραπειναι μου τισ αν δωη ημιν των σαρκων αυτου πλησθηναι λιαν μου χρηστου οντοσ³² εξω δε ουκ ηυλιζετο ξενοσ η δε θυρα μου παντι ελθοντι ανεωκτο³³ ει δε και αμαρτων ακουσιωσ εκρυσα την αμαρτιαν μου³⁴ ου γαρ διετραπην πολυοχλιαν πληθουσ του μη εξαγορευσαι ενωπιον αυτων ει δε και ειασα αδυνατον εξελθειν θυραν μου κολπω κενω³⁵ τισ δωη ακουοντα μου χειρα δε κυριου ει μη εδεδοικειν συγγραφην δε ην ειχον κατα τινοσ³⁶ επ' ωμοισ αν περιθεμενοσ στεφανον ανεγινωσκον³⁷ και ει μη ρηξασ αυτην απεδωκα ουθεν λαβων παρα χρεοφειλετου³⁸ ει επ' εμοι ποτε η γη εστεναξεν ει δε και οι αυλακεσ αυτησ εκλαυσαν ομοθυμαδον³⁹ ει δε και την ισχυν αυτησ εφαγον μονοσ ανευ τιμησ ει δε και ψυχην κυριου της γησ εκβαλων ελυπησα⁴⁰ αντι πυρου αρα εξελθοι μοι κνιδη αντι δε κριθησ βατοσ και επαυσαστο ιωβ ρημασιν

Chapter 32

¹ησυχασαν δε και οι τρεις φιλοι αυτου ετι αντειπειν ιωβ ην γαρ ιωβ δικαιοσ εναντιον αυτων² ωργισθη δε ελιουσ ο του βαραχιηλ ο βουζιτιησ εκ της συγγενειας ραμ της αυσιτιδοσ χωρασ ωργισθη δε τω ιωβ σφοδρα διοτι απεφηνηεν εαυτον δικαιον εναντιον κυριου³ και κατα των τριων δε φιλων ωργισθη σφοδρα διοτι ουκ ηδυνηθησαν αποκριθηναι αντιθετα ιωβ και εθεντο αυτον ειναι ασεβη⁴ ελιουσ δε υπεμεινε ν δουναι αποκρισιν ιωβ οτι πρεσβυτεροι αυτου εισιν ημεραισ⁵ και ειδεν ελιουσ οτι ουκ εστιν αποκρισ

ισ εν στοματι των τριων ανδρων και εθυμωθη οργη αυτου⁶ υπολαβων δε ελιουσ ο του βαραχιηλ ο βου ζιτησ ειπεν νεωτερος μεν ειμι τω χρονω υμεις δε εστε πρεσβυτεροι διο ησυχασα φοβηθεισ του υμιν αναγγειλαι την εμαυτου επιστημην⁷ ειπα δε οτι ο χρονος εστιν ο λαλων εν πολλοις δε ετεσιν οιδασιν σοφια⁸ αλλα πνευμα εστιν εν βροτοις πνοη δε παντοκρατορος εστιν η διδασκουσα⁹ ουχ οι πολυχρονιοι εισιν σοφοι ουδ' οι γεροντες οιδασιν κριμα¹⁰ διο ειπα ακουσατε μου και αναγγελω υμιν ανα οιδα¹¹ ενωτι ζεσθε μου τα ρηματα ερω γαρ υμων ακουοντων αχρι ου ετασητε λογουσ¹² και μεχρι υμων συνησω και ιδου ουκ ην τω ιωβ ελεγχων ανταποκρινομενος ρηματα αυτου εξ υμων¹³ ινα μη ειπητε ευρομεν σοφιαν κυριω προσθεμενοι¹⁴ ανθρωπω δε επετρεψατε λαλησαι τοιαυτα ρηματα¹⁵ επτοθησαν ουκ απεκριθησαν εντι επαλαιωσαν εξ αυτων λογουσ¹⁶ υπεμεινα ου γαρ ελαλησαν οτι εστησαν ουκ απεκριθησαν¹⁷ υπο λαβων δε ελιουσ λεγει¹⁸ παλιν λαλησω πληρησ γαρ ειμι ρηματων ολεκει γαρ με το πνευμα της γαστροσ¹⁹ η δε γαστηρ μου ωσπερ ασκος γλευκουσ ζεων δεδεμενος η ωσπερ φυσητηρ χαλκεωσ ερρηγωσ²⁰ λαλησω ινα αναπαυσωμαι ανοιξασ τα χειλη²¹ ανθρωπον γαρ ου μη αισχυνθω αλλα μην ουδε βροτον ου μη εντραπω²² ου γαρ επισταμαι θαυμασαι προσωπον ει δε μη και εμε σητες εδονται

Chapter 33

¹ου μην δε αλλα ακουσον ιωβ τα ρηματα μου και λαλιαν ενωτιζου μου² ιδου γαρ ηνοιξα το στομα μου και ελαλησεν η γλωσσα μου³ καθαρα μου η καρδια ρημασιν συνεσισ δε χειλεων μου καθαρα νοησε⁴ πνευμα θειον το ποιησαν με πνοη δε παντοκρατορος η διδασκουσα με⁵ εαν δυνηδωσ μοι αποκρισιν προσ ταυτα υπομεινον στηθι κατ' εμε και εγω κατα σε⁶ εκ πηλου διηρτισαι συ ωσ και εγω εκ του αυτου διηρτισεμεθα⁷ ουχ ο φοβος μου σε στροβησει ουδε η χειρ μου βαρεια εσται επι σοι⁸ πλην ειπασ εν ωσιν μου φωνην ρηματων σου ακηκοα⁹ διοτι λεγεισ καθαρος ειμι ουχ αμαρτων αμεμπτωσ δε ειμι ου γαρ η νομησα¹⁰ μεμψιν δε κατ' εμου ευρεν ηγηται δε με ωσπερ υπεναντιον¹¹ εθετο δε εν ζυλω τον ποδα μου εφ υλαξεν δε μου πασασ τασ οδουσ¹² πως γαρ λεγεισ δικαιοσ ειμι και ουκ επακηκοεν μου αιωνιοσ γαρ εστιν ο επανω βροτων¹³ λεγεισ δε δια τησ δικησ μου ουκ επακηκοεν παν ρημα¹⁴ εν γαρ τω απαξ λαλησαι ο κυριοσ εν δε τω δευτερω ενυπνιον¹⁵ η εν μελετη νυκτερινη ωσ οταν επιπιτη δεινοσ φοβωσ επ' ανθρωπουσ επι νυσταγματων επι κοιτησ¹⁶ τοτε ανακαλυπτει νουν ανθρωπων εν ειδεσιν φοβου τοιουτοισ αυτουσ εξεφοβησεν¹⁷ αποστρεψαι ανθρωπον εξ αδικιασ το δε σωμα αυτου απο πτωματοσ ερρυσατο¹⁸ εφ εισατο δε τησ ψυχησ αυτου απο θανατου και μη πεσειν αυτον εν πολεμω¹⁹ παλιν δε ηλεγξεν αυτον εν μαλακια επι κοιτησ και πληθοσ οστων αυτου εναρκησεν²⁰ παν δε βρωτον σιτου ου μη δυναται προσδεξασθαι και η ψυχη αυτου βρωσιν επιθυμησει²¹ εωσ αν σαπωσιν αυτου αι σαρκεσ και αποδειξη τα οστα αυτου κενα²² ηγγισεν δε εισ θανατον η ψυχη αυτου η δε ζωη αυτου εν αδη²³ εαν ωσιν χιλιοι αγγελοι θανατηφοροι εισ αυτων ου μη τρωση αυτον εαν νοηση τη καρδια επιστραφηναι επι κυριον αναγγειλη δε ανθρωπω την εαυτου μεμψιν την δε ανοιαν αυτου δειξη²⁴ ανθεξεται του μη πεσειν αυτον εισ θανατον ανανεωσει δε αυτου το σωμα ωσπερ αλοιφην επι τοιχου τα δε οστα αυτου εμπλησει μυελου²⁵ απαλυνει δε αυτου τασ σαρκασ ωσπερ νηπιου αποκαταστησει δε αυτον ανδρωθεντα εν ανθρωποισ²⁶ ευξαμενοσ δε προσ κυριον και δεκτα αυτω εσται εισελευσεται δε προσωπω καθαρω συν εξηγορια αποδωσει δε ανθρωποισ δικαιοσυνην²⁷ ειτα τοτε απομεμψεται ανθρωποσ αυτοσ εαυτω λεγων οια συνετελουν και ουκ αξια ητασεν με ων ημαρτων²⁸ σωσον ψυχην μου του μη ελθειν εισ διαφθοραν και η ζωη μου φωσ οψεται²⁹ ιδου παντα ταυτα εργαται ο ισχυροσ οδουσ τρεισ μετα ανδρωσ³⁰ αλλ' ερρυσατο την ψυχην μου εκ θανατου ινα η ζωη μου εν φωτι αινη αυτον³¹ ενωτιζου ιωβ και ακουε μου κωφευσον και εγω ειμι λαλησω³² ει εισιν λογοι αποκριθητι μοι λαλησον θελω γαρ δικαιοθηναι σε³³ ει μη συ ακουσον μου κωφευσον και διδαξω σε σοφιαν

Chapter 34

¹υπολαβων δε ελιουσ λεγει² ακουσατε μου σοφοι επισταμενοι ενωτιζεσθε το καλον³ οτι ουσ λογουσ δοκιμαζει και λαρυγξ γευεται βρωσιν⁴ κρισιν ελωμεθα εαυτοισ γνωμεν ανα μεσον εαυτων ο τι καλον⁵ οτι ειρηκεν ιωβ δικαιοσ ειμι ο κυριοσ απηλλαξεν μου το κριμα⁶ εψευσατο δε τω κριματι μου βιαιον το βελωσ μου ανευ αδικιασ⁷ τισ ανηρ ωσπερ ιωβ πινων μυκτηρισμον ωσπερ υδωρ⁸ ουχ αμαρτων ουδε ασεβησασ η οδου κοινωνησασ μετα ποιουντων τα ανομα του πορευθηναι μετα ασεβων⁹ μη γαρ ειπησ οτι ουκ εσται επισκοπη ανδρωσ και επισκοπη αυτω παρα κυριω¹⁰ διο συνετοι καρδιασ ακουσατε μου μη μοι ειη εναντι κυριου ασεβησαι και εναντι παντοκρατορος ταραξει το δικαιον¹¹ αλλα αποδιδοι ανθρωπω καθα ποιει εκαστωσ αυτων και εν τριβω ανδρωσ ευρησει αυτον¹² οη δε τον κυριον ατοπα ποιησειν η ο παντοκρατωρ ταραξει κρισιν¹³ οσ εποησεν την γην τισ δε εστιν ο ποιων την υπ' ουρανον και τα ενοντα παντα¹⁴ ει γαρ βουλοιτο συνεχειν και το πνευμα παρ' αυτω κατασχειν¹⁵ τελευτησει πασα σαρξ ομοθυμαδον πασ δε βροτωσ εισ γην απελευσεται οθεν και επλασθη¹⁶ ει δε μη νουθετη ακουε ταυτα ενωτιζου φωνην ρηματων¹⁷ ιδε συ τον μισουντα ανομα και τον ολλυντα τουσ πονηρουσ οντα αιωνιον δικαιον¹⁸ ασεβησ ο λεγων βασιλει παρανομεισ ασεβεστατε τοισ αρχουσιν¹⁹ οσ ουκ επησχυνη προσωπον εν τιμου ουδε οιδεν τιμην θεσθαι αδρωισ θαυμασθηναι προσωπα αυτων²⁰ κενα δε αυτοισ αποβησεται το

κεκραγεναι και δεισθαι ανδρος εχρησαντο γαρ παρανομωσ εκκλινομενων αδυνατων²¹ αυτοσ γαρ ορα της εστιν εργων ανθρωπων λεληθεν δε αυτον ουδεν ων πρασσουσιν²² ουδε εσται τοποσ του κρυβηναι τουσ ποιουντασ τα ανομα²³ οτι ουκ επ' ανδρα θησει ετι ο γαρ κυριοσ παντασ εφορα²⁴ ο καταλαμβανων ανεξιχνιαστα ενδοξα τε και εξαισια ων ουκ εστιν αριθμοσ²⁵ ο γνωριζων αυτων τα εργα και στρεψει νυκτα και ταπεινωθησονται²⁶ εσβεσεν δε ασεβεισ ορατοι δε εναντιον αυτου²⁷ οτι εξεκλιναν εκ νομου θεου δικαιοματα δε αυτου ουκ επεγνωσαν²⁸ του επαγαγειν επ' αυτον κραυγην πενητοσ και κραυγην πτωχων εισακουσεται²⁹ και αυτοσ ησυχιαν παρεξει και τισ καταδικασεται και κρυψει προσωπον και τισ οψεται αυτον και κατα εθνουσ και κατα ανθρωπου ομου³⁰ βασιλευων ανθρωπον υποκριτην απο δυσκολιασ λαου³¹ οτι προσ τον ισχυρον ο λεγων ειληφα ουκ ενεχυρασω³² ανευ εμαυτου οψομαι συ δειξον μοι ει αδικιαν ηργασαμην ου μη προσθησω³³ μη παρα σου αποτεισει αυτην οτι απωση οτι συ εκλεξη και ουκ εγω και τι εγνωσ λαλησον³⁴ διο συνετοι καρδιασ ερουσιν ταυτα ανηρ δε σοφοσ ακηκοεν μου το ρημα³⁵ ιωβ δε ουκ εν συνεσει ελαλησεν τα δε ρηματα αυτου ουκ εν επιστημη³⁶ ου μην δε αλλα μαθε ιωβ μη δωσ ετι ανταποκρισιν ωσπερ οι αφρονεσ³⁷ ινα μη προσθωμεν εφ' αμαρτιασ ημων ανομια δε εφ' ημιν λογισθησεται πολλα λαλουντων ρηματα εναντιον του κυριου

Chapter 35

¹υπολαβων δε ελιουσ λεγει² τι τουτο ηγησω εν κρισει συ τισ ει οτι ειπασ δικαιοσ ειμι εναντι κυριου³ η ερεισ τι ποιησω αμαρτων⁴ εγω σοι δωσω αποκρισιν και τοισ τρισιν φιλοισ σου⁵ αναβλεψον εισ τον ουρανον και ιδε καταμαθε δε νεφη ωσ υψηλα απο σου⁶ ει ημαρτεσ τι πραξεις ει δε και πολλα ηνομησασ τι δυνασαι ποιησαι⁷ επει δε ουν δικαιοσ ει τι δωσεισ αυτω η τι εκ χειροσ σου λημψεται⁸ ανδρι τω ομοιω σου η ασεβεια σου και υιω ανθρωπου η δικαιοσυνη σου⁹ απο πληθουσ συκοφαντουμενοι κεκραζοντα ι βοησονται απο βραχιονοσ πολλων¹⁰ και ουκ ειπεν που εστιν ο θεοσ ο ποιησασ με ο κατατασσων φυλακασ νυκτερινασ¹¹ ο διοριζων με απο τετραποδων γησ απο δε πετεινων ουρανου¹² εκει κεκραζονται και ου μη εισακουση και απο υβρεωσ πονηρων¹³ ατοπα γαρ ου βουλεται ο κυριοσ ιδειν αυτοσ γαρ ο παντοκρατωρ ορατησ εστιν¹⁴ των συντελουντων τα ανομα και σωσει με κριθητι δε εναντιον αυτου ει δυνασαι αινεσαι αυτον ωσ εστιν¹⁵ και νυν οτι ουκ εστιν επισκεπτομενοσ οργην αυτου και ουκ εγνω παρα πτωματι σφοδρα¹⁶ και ιωβ ματαιωσ ανοιγει το στομα αυτου εν αγνωσια ρηματα βαρυνει

Chapter 36

¹προσθεισ δε ελιουσ ετι λεγει² μεινον με μικρον ετι ινα διδαξω σε ετι γαρ εν εμοι εστιν λεξισ³ αναλαβων την επιστημην μου μακραν εργοισ δε μου δικαια ερω⁴ επ' αληθειασ και ουκ αδικα ρηματα αδικωσ σ υνιεισ⁵ γιγνωσκε δε οτι ο κυριοσ ου μη αποποιησεται τον ακακον δυνατοσ ισχυι καρδιασ⁶ ασεβη ου μη η ζωοποιησει και κριμα πτωχων δωσει⁷ ουκ αφελει απο δικαιου οφθαλμουσ αυτου και μετα βασιλευων εισ θρονον και καθιει αυτουσ εισ νεικοσ και υψωθησονται⁸ και ει πεπεδημενοι εν χειροπεδαισ συσχεθησονται εν σχοινοισ πενιασ⁹ και αναγγειλι αυτοισ τα εργα αυτων και τα παραπτωματα αυτων οτι ισχυσουσιν¹⁰ αλλα του δικαιου εισακουσεται και ειπεν οτι επιστραφησονται εξ αδικιασ¹¹ εαν ακουσωσιν και δουλευσωσιν συντελεσουσιν τασ ημερασ αυτων εν αγαθοισ και τα ετη αυτων εν ευπρεπειαισ¹² ασεβεισ δε ου διασωζει παρα το μη βουλευσθαι ειδεναι αυτουσ τον κυριον και διοτι νουθετουμενοι ανηκοοι ησαν¹³ και υποκριται καρδια ταξουσιν θυμον ου βοησονται οτι εδησεν αυτουσ¹⁴ αποθανοι τοινυν εν νεοτητι η ψυχη αυτων η δε ζωη αυτων τιτρωσκομενη υπο αγγελων¹⁵ ανθ' ων εθλιψαν ασθενη και αδυνατον κριμα δε πραεων εκθησει¹⁶ και προσετι ηπατησεν σε εκ στοματοσ εχθρου αβυσσοσ καταχυσισ υποκατω αυτησ και κατεβη τραπεζα σου πληρησ πισοτητοσ¹⁷ ουχ υστερησει δε απο δικαιων κριμα¹⁸ θυμοσ δε επ' ασεβεισ εσται δι' ασεβειαν δωρων ων εδεχοντο επ' αδικιασ¹⁹ μη σε εκκλινατω εκων ο νουσ δεησεωσ εν αναγκη οντων αδυνατων και παντασ τουσ κραταιουντασ ισχυν²⁰ μη εξελκυσησ την νυκτα του αναβηναι λαουσ αντ' αυτων²¹ αλλα φυλαξα μη πραξησ ατοπα επι τουτον γαρ εξειλω απο πτωχειασ²² ιδου ο ισχυροσ κραταιωσει εν ισχυι αυτου τισ γαρ εστιν κατ' αυτον δυναστησ²³ τισ δε εστιν ο εταζων αυτου τα εργα η τισ ο ειπασ επραξεν αδικα²⁴ μνησθητι οτι μεγαλα εστιν αυτου τα εργα ων η ρξαν ανδρεσ²⁵ πασ ανθρωποσ ειδεν εν εαυτω οσοι τιτρωσκομενοι εισιν βροτοι²⁶ ιδου ο ισχυροσ πολυσ και ου γνωσομεθα αριθμοσ ετων αυτου και απεραντοσ²⁷ αριθμηται δε αυτω σταγονεσ υετου και επιχυθησονται υετω εισ νεφελην²⁸ ρυησονται παλαιωματα εσκιασεν δε νεφη επι αμυθητων βροτων²⁸ ωραν εθετο κτηνεσιν οιδασιν δε κοιτησ ταξιν²⁸ επι τουτοισ πασιν ουκ εξισταται σου η διανοια ουδε διαλλασσεται σου η καρδια απο σωματοσ²⁹ και εαν σνη απεκτασεισ νεφελησ ισοτητα σκηνησ αυτου³⁰ ιδου εκτεινει επ' αυτον ηδω και ριζωματα της θαλασσησ εκαλυψεν³¹ εν γαρ αυτοισ κρινει λαουσ δωσει τροφην τω ισχυοντι³² επι χειρων εκαλυψεν φωσ και ενετειλατο περι αυτησ εν απαντωντι³³ αναγγειλι περι αυτου φιλον αυτου κτησισ και περι αδικιασ

Chapter 37

¹και ταυτησ εταραχθη η καρδια μου και απερρυη εκ του τοπου αυτησ² ακουε ακοην εν οργη θυμου κυ

ριου και μελετη εκ στοματος αυτου εξελευσεται³ υποκατω παντος του ουρανου αρχη αυτου και το φως αυτου επι πτερυγων της γης⁴ οπισω αυτου βοησεται φωνη βροντησει εν φωνη υβρεως αυτου και ο υκ ανταλλαξει αυτους οτι ακουσει φωνην αυτου⁵ βροντησει ο ισχυρος εν φωνη αυτου θαυμασια εποιησεν γαρ μεγαλα α ουκ ηδειμεν⁶ συντασσων χιονι γινου επι της γης και χειμων υετος και χειμων υετων δυναστειας αυτου⁷ εν χειρι παντος ανθρωπου κατασφραγιζει ινα γνωπασ ανθρωπος την εαυτου ασθενειαν⁸ εισηλθεν δε θηρια υπο σκεπην ησυχασαν δε επι κοιτησ⁹ εκ ταμειων επερχονται διναι απο δε ακρωτηριων ψυχος¹⁰ και απο πνοης ισχυρου δωσει παγος οιακιζει δε το υδωρ ως εαν βουληται¹¹ και εκλεκτον καταπλασσει νεφελη διασκορπει νεφος φως αυτου¹² και αυτοσ κυκλωματα διαστρεψει εν θεβουλαθω εισ εργα αυτων παντα οσα αν εντειληται αυτοις ταυτα συντετακται παρ' αυτου επι της γης¹³ εαν εισ παιδειαν εαν εισ την γην αυτου εαν εισ ελεος ευρησει αυτον¹⁴ ενωτιζου ταυτα ιωβ στηθην ουθετου δυναμιν κυριου¹⁵ οίδαμεν οτι ο θεος εθετο εργα αυτου φως ποιησας εκ σκοτους¹⁶ επισταται δε ε διακρισιν νεφων εξαισια δε πτωματα πονηρων¹⁷ σου δε η στολη θερμη ησυχάζεται δε επι της γης¹⁸ στερησεις μετ' αυτου εισ παλαιωματα ισχυραι ως ορασις επιχυσεως¹⁹ δια τι διδαζον με τι ερουμεν αυτω και παυσωμεθα πολλα λεγοντες²⁰ μη βιβλος η γραμματευσ μοι παρεστηκεν ινα ανθρωπον εστηκωσ κατασιωπησω²¹ πασιν δ' ουχ ορατον το φως τηλαυγες εστιν εν τοις παλαιωμασιν ωσπερ το παρ' αυτου επι νεφων²² απο βορρα νεφη χρυσαυγουντα επι τουτοις μεγαλη η δοξα και τιμη παντοκρατορος²³ και ουχ ευρισκομεν αλλον ομοιον τη ισχυι αυτου ο τα δικαγια κρινων ουκ οiei επακουειν αυτον²⁴ διο φοβηθησονται αυτον οι ανθρωποι φοβηθησονται δε αυτον και οι σοφοι καρδια

Chapter 38

¹μετα δε το παυσασθαι ελιουν της λεξεως ειπεν ο κυριος τω ιωβ δια λαιλαπος και νεφων² τισ ουτος ο κρυπτων με βουλην συνεχων δε ρηματα εν καρδια εμε δε οiεται κρυπτειν³ ζωσαι ωσπερ ανηρ την οσφυ σου ερωτησω δε σε συ δε μοι αποκριθητι⁴ που ησ εν τω θεμελιουν με την γην απαγγειλον δε μοι ει ε πιστη συνεσιν⁵ τισ εθετο τα μετρα αυτησ ει οιδασ η τισ ο επαγωγων σπαρτιον επ' αυτησ⁶ επι τινος οι κρικοι αυτησ πεπηγασιν τισ δε εστιν ο βαλων λιθον γωνιαιον επ' αυτησ⁷ οτε εγενηθησαν αστρα ηνεσαν με φωνη μεγαλη παντες αγγελιοι μου⁸ εφραξα δε θαλασσαν πυλαισ οτε εμαιομασεν εκ κοιλιασ μητροσ αυτησ εκπορευομενη⁹ εθεμην δε αυτη νεφος αμφιασιν ομιχλη δε αυτην εσπαργανωσα¹⁰ εθεμην δε αυτη ορια περιθεισ κλειθρα και πυλασ¹¹ ειπα δε αυτη μεχρι τουτου ελευση και ουχ υπερβηση αλλ' εν σεαυτη συντριβησεται σου τα κυματα¹² η επι σου συντεταχα φεγγος πρωινον εωσφορος δε ειδεν την εαυτου ταξιν¹³ επιλαβεσθαι πτερυγων της εκτιναξαι ασεβεισ εξ αυτησ¹⁴ η συ λαβων γην πηλον επλασασ ζων και λαλητον αυτον εθου επι της¹⁵ αφειλασ δε απο ασεβων το φως βραχιονα δε υπερηφανων συνετριψασ¹⁶ ηλθεσ δε επι πηγην θαλασσησ εν δε ιχνεσιν αβυσσου περιεπατησασ¹⁷ ανοιγονται δε σοι φοβω πυλαι θανατου πυλωροι δε αδου ιδοντες σε επηξαν¹⁸ νενουθετησαι δε το ευρος της υπ' ουρανον αναγγειλον δη μοι ποση τισ εστιν¹⁹ ποια δε γη αυλιζεται το φως σκοτους δε ποιος ο τοπος²⁰ ει αγαγοισ με εις ορια αυτων ει δε και επιστασαι τριβουσ αυτων²¹ οίδα αρα οτι τοτε γεγεννησαι αριθμος δε ετων σου πολυσ²² ηλθεσ δε επι θησαυρους χιονος θησαυρους δε χαλαζησ εορακασ²³ αποκειται δε σοι εισ ωραν εχθρων εισ ημεραν πολεμου και μαχησ²⁴ ποθεν δε εκπορευεται παχνη η διασκεδαννυται νοτος εισ την υπ' ουρανον²⁵ τισ δε ητοιμασεν υετω λαβρω ρυσιν οδον δε κυδοιμων²⁶ του υετισαι επι γην ου ουκ ανηρ ερημον ου ουχ υπαρχει ανθρωπος εν αυτη²⁷ του χορτασαι αβατον και αοικητον και του εκβλαστησαι εξοδον χλοησ²⁸ τισ εστιν υετου πατηρ τισ δε εστιν ο τετοκωσ βωλους δροσου²⁹ εκ γαστροσ δε τινος εκπορευεται ο κρυσταλλοσ παχνην δε εν ουρανω τισ τετοκεν³⁰ η καταβαινει ωσπερ υδωρ ρεον προσωπον δε αβυσσου τισ επηξεν³¹ συνηκασ δε δεσμον πλειαδοσ και φραγμαον ωριωνος ηνοιξασ³² η διανοιξεισ μαζουρωθ εν καιρω αυτου και εσπερον επι κομησ αυτου αξεισ αυτα³³ επιστασαι δε τροπασ ουρανου η τα υπ' ουρανον ομοθυμαδον γινομενα³⁴ καλεσεισ δε νεφος φωνη και τρομω υδατοσ λαβρω υπακουσεται σου³⁵ αποστελεισ δε κεραυνουσ και πορευσονται ερουσιν δε σοι τι εστιν³⁶ τισ δε εδωκεν γυναιξιν υφασματοσ σοφια η ποικιλτικην επιστημην³⁷ τισ δε ο αριθμων νεφη σοφια ουρανον δε εισ γην εκλινεν³⁸ κεχυται δε ωσπερ γη κονια κεκολληκα δε αυτον ωσπερ λιθω κυβον³⁹ θηρευσεισ δε λεουσιν βοραν ψυχασ δε δρακοντων εμπλησεισ⁴⁰ δεδοικασιν γαρ εν κοιταισ αυτων καθηνται δε εν υλαισ ενεδρευοντες⁴¹ τισ δε ητοιμασεν κορακι βοραν νεοσσοι γαρ αυτου προσ κυριον κεκραγασιν πλανωμενοι τα σιτα ζητουντες

Chapter 39

¹ει εγνωσ καιρον τοκετου τραγελαφων πετρασ εφυλαξασ δε ωδινασ ελαφων² ηριθμησασ δε αυτων μηνασ πληρεισ τοκετου ωδινασ δε αυτων ελυσασ³ εξεθρεψασ δε αυτων τα παιδια εξω φοβου ωδινασ αυτων εξαποστελεισ⁴ απορρηξουσιν τα τεκνα αυτων πληθυνθησονται εν γενηματι εξελευσονται και ου μη ανακαμψουσιν αυτοις⁵ τισ δε εστιν ο αφεισ ονον αγριον ελευθερον δεσμους δε αυτου τισ ελυσεν⁶ εθεμην δε την διαιταν αυτου ερημον και τα σκηνωματα αυτου αλμυριδα⁷ καταγελων πολυοχλιασ πολεωσ μεμψιν δε φορολογου ουκ ακουων⁸ κατασκευεται ορη νομην αυτου και οπισω παντοσ χλωρου ζητει⁹ β

ουλησεται δε σοι μονοκερωσ δουλευσαι η κοιμηθηναι επι φατησ σου¹⁰δησεις δε εν ιμασι ζυγον αυτου η ελκυσει σου αυλακασ εν πεδιω¹¹πεποιθασ δε επ' αυτω οτι πολλη η ισχυσ αυτου επαφησεις δε αυτω τα εργα σου¹²πιστευσεις δε οτι αποδωσει σοι τον σπορον εισοισει δε σου τον αλωνα¹³πτερυξ τερπομενων νεελασα εαν συλλαβη ασιδα και νεσσα¹⁴οτι αφησει εις γην τα ωα αυτησ και επι χουν θαλπει¹⁵και επελαθετο οτι πουσ σκορπιει και θηρια αγρου καταπατησει¹⁶απεσκληρυνεν τα τεκνα αυτησ ωστε μη εαυτη εις κενον εκοπιασεν ανευ φοβου¹⁷οτι κατεσιωπησεν αυτη ο θεοσ σοφιαν και ουκ εμερισεν αυτη εν τη συνεσει¹⁸κατα καιρον εν υψει υψωσει καταγελασεται ιππου και του επιβατου αυτου¹⁹η συπεριεθηκασ ιππω δυναμιν ενεδυσασ δε τραχηλω αυτου φοβον²⁰περιεθηκασ δε αυτω πανοπλιαν δοξαν δε στηθεων αυτου τολμη²¹ανορουσων εν πεδιω γαυρια εκπορευεται δε εις πεδιον εν ισχυι²²συναντων βελει καταγελα και ου μη αποστραφη απο σιδηρου²³επ' αυτω γαυρια τοξον και μαχαιρα²⁴και οργη αφανει την γην και ου μη πιστευση εωσ αν σημανη σαλπιγξ²⁵σαλπιγγοσ δε σημαינוσησ λεγει ευγε πορωθεν δε οσφραινεται πολεμου συν αλματι και κραυγη²⁶εκ δε τησ σησ επιστημησ εστηκεν ιεραξ αναπετασασ τασ πτερυγασ ακινητοσ καθορων τα προσ νοτον²⁷επι δε σω προσταγματι υψουται αετοσ γυψ δε επι νοσσιασ αυτου καθεσθεις αυλιζεται²⁸επ' εξοχη πετρασ και αποκρυφω²⁹εκεισε ων ζητει τα σιτα πορωθεν οι οφθαλμοι αυτου σκοπεουσιν³⁰νεοσσοι δε αυτου φυρονται εν αιματι ου δ' αν ωσι τεθνεωτ εσ παραχημα ευρισκονται

Chapter 40

¹και απεκριθη κυριοσ ο θεοσ τω ιωβ και ειπεν²μη κρισιν μετα ικανου εκκλινει ελεγχων θεον αποκριθησεται αυτην³υπολαβων δε ιωβ λεγει τω κυριω⁴τι ετι εγω κρινομαι νουθετουμενοσ και ελεγχων κυριον ακουων τοιαυτα ουθεν ων εγω δε τινα αποκρισιν δω προς ταυτα χειρα θησω επι στοματι μου⁵απαξ λελαληκα επι δε τω δευτερω ου προσθησω⁶ετι δε υπολαβων ο κυριοσ ειπεν τω ιωβ εκ του νεφουσ⁷μη αλλα ζωσαι ωσπερ ανηρ την οσφυν σου ερωτησω δε σε συ δε μοι αποκριθητι⁸μη αποποιου μου το κριμα ο ιει δε με αλλωσ σοι κεχηρηματικεναι η ινα αναφανησ δικαιοσ⁹η βραχιων σοι εστιν κατα του κυριου η φωνη κατ' αυτον βροντασ¹⁰αναλαβε δη υψοσ και δυναμιν δοξαν δε και τιμην αμφιεσαι¹¹αποστειλον δε ε αγγελουσ οργη παν δε υβριστην ταπεινωσον¹²υπερηφανον δε σβεσον σηπον δε ασεβεισ παραχημα¹³κρυπον δε εις γην εξω ομοθυμαδον τα δε προσωπα αυτων ατιμιασ εμπλησον¹⁴ομολογησω αρα οτι δυναται η δεξια σου σωσαι¹⁵αλλα δη ιδου θηρια παρα σοι χορτον ισα βουσιν εσθιει¹⁶ιδου δη ισχυσ αυτου επ' οσφυι η δε δυναμισ επ' ομφαλου γαστροσ¹⁷εστησεν ουραν ωσ κυπαρισσον τα δε νευρα αυτου συμπεπλεκται¹⁸αι πλευραι αυτου πλευραι χαλκειαι η δε ραχισ αυτου σιδηροσ χυτοσ¹⁹τουτ' εστιν αρχη πλασματοσ κυριου πεποιημενον εγκαταπαιζεσθαι υπο των αγγελων αυτου²⁰επελθων δε επ' οροσ ακροτομον εποιησεν χαρμονην τετραποσιν εν τω ταρταρω²¹υπο παντοδαπα δενδρα κοιματα παρα παυρον και καλαμον και βουτομον²²σκιαζονται δε εν αυτω δενδρα μεγαλα συν ραδαμοισ και κλωνεσ αγνου²³εαν γενηται πλημμυρα ου μη αισθηθη πεποιθεν οτι προσκρουσει ο ιορδανησ εις το στομα αυτου²⁴εν τω οφθαλμω αυτου δεξεται αυτον ενσκολιευομενοσ τρησει ρινα²⁵αξεισ δε δρακοντα εν ακιστρω περιθησεισ δε φορβεαν περι ρινα αυτου²⁶ει δησεισ κρικον εν τω μυκτηρι αυτου ψελιω δε τρυπησεισ το χειλοσ αυτου²⁷λαλησει δε σοι δεησει ικετηρια μαλακωσ²⁸θησεται δε διαθηκην μετα σου λημψη δε αυτον δουλον αιωνιον²⁹παιξη δε εν αυτω ωσπερ ορνεω η δησεισ αυτον ωσπερ στρουθιον παιδιω³⁰ενσितου νται δε εν αυτω εθνη μεριτευονται δε αυτον φοινικων γενη³¹παν δε πλωτον συνελθον ου μη ενεγκωσιν βυρσαν μιαν ουρασ αυτου και εν πλοιοισ αλιεων κεφαλην αυτου³²επιθησεισ δε αυτω χειρα μνησθεισ πολεμον τον γινομενον εν σωματι αυτου και μηκετι γινεσθω

Chapter 41

¹ουχ εορακασ αυτον ουδε επι τοισ λεγομενοισ τεθουμακασ²ου δεδοικασ οτι ητοιμασται μοι τισ γαρ εστιν ο εμοι αντιστασ³η τισ αντιστησεται μοι και υπομενει ει πασα η υπ' ουρανον εμη εστιν⁴ου σιωπησομαι δι' αυτον και λογον δυναμεωσ ελεησει τον ισον αυτου⁵τισ αποκαλυπει προσωπον ενδυσεωσ αυτου εις δε πτυξιν θωρακοσ αυτου τισ αν εισελθοι⁶πυλασ προσωπου αυτου τισ ανοιξει κυκλω οδοντων αυτου φοβοσ⁷τα εγκατα αυτου ασπιδεσ χαλκειαι συνδεσμοσ δε αυτου ωσπερ σμιριτησ λιθοσ⁸εισ του ενοσ κολλωνται πνευμα δε ου μη διελθη αυτον⁹ανηρ τω αδελφω αυτου προσκολληθησεται συνεχονται και ου μη αποσπασθωσιν¹⁰εν πταρμω αυτου επιφασκεται φεγγοσ οι δε οφθαλμοι αυτου ειδοσ εωσφορου¹¹εκ στοματοσ αυτου εκπορευονται λαμπαδεσ καιομεναι και διαρριπτονται εσχαραι πυροσ¹²εκ μυκτηρων αυτου εκπορευεται καπνοσ καμινου καιομενησ πυρι ανθρακων¹³η ψυχη αυτου ανθρακεσ φλοξ δε εκ στοματοσ αυτου εκπορευεται¹⁴εν δε τραχηλω αυτου αυλιζεται δυναμισ εμπροσθεν αυτου τρεχει απωλεια¹⁵σαρκεσ δε σωματοσ αυτου κεκολληνται καταχει ειπ' αυτον ου σαλευθησεται¹⁶η καρδια αυτου πεπηγεν ωσ λιθοσ εστηκεν δε ωσπερ ακμων ανηλατοσ¹⁷στραφεντοσ δε αυτου φοβοσ θηριοισ τετραποσιν επι γησ αλλομενοισ¹⁸εαν συναντησωσιν αυτω λογχαι ουδεν μη ποιησωσιν δορυ επηρμενον και θωρακα¹⁹ηγηται μεν γαρ σιδηρον αχυρα χαλκων δε ωσπερ ξυλον σαθρον²⁰ου μη τρωση αυτον τοξον χαλκειον ηγηται μεν πετροβολον χορτον²¹ωσ καλαμη ελογισθησαν σφυραι καταγελα δε σεισμου

πυρφορου²² η στρωμνη αυτου οβελισκοι οξεισ πασ δε χρυσοσ θαλασσησ υπ' αυτον ωσπερ πηλοσ αμυθητοσ²³ αναζει την αβυσσον ωσπερ χαλκειον ηγηται δε την θαλασσαν ωσπερ εξαλειπτρον²⁴ τον δε ταρταρον της αβυσσου ωσπερ αιχμαλωτον ελογισατο αβυσσον εισ περιπατον²⁵ ουκ εστιν ουδεν επι της γης ομοιον αυτω πεποιημενον εγκαταπαιζεσθαι υπο των αγγελων μου²⁶ παν υψηλον ορα αυτοσ δε βασιλευσ παντων των εν τοις υδασιν

Chapter 42

¹Υπολαβων δε ιωβ λεγει τω κυριω² οϊδα οτι παντα δυνασαι αδυνατει δε σοι ουθεν³ τισ γαρ εστιν ο κρυπτων σε βουλην φειδομενοσ δε ρηματων και σε οιεται κρυπτειν τισ δε αναγγελοι μοι α ουκ ηδειν μεγαλα και θαυμαστα α ουκ ηπισταμην⁴ ακουσον δε μου κυριε ινα καγω λαλησω ερωτησω δε σε συ δε με διδαξον⁵ ακοην μεν ωτοσ ηκουον σου το προτερον νυνι δε ο οφθαλμοσ μου εορακεν σε⁶ διο εφαυλισα εμ αυτον και ετακην ηγημαι δε εμαυτον γην και σποδον⁷ εγενετο δε μετα το λαλησαι τον κυριον παντα τα ρηματα ταυτα τω ιωβ ειπεν ο κυριοσ ελιφασ τω θαιμανιτη ημαρτεσ συ και οι δυο φιλοι σου ου γαρ ελαλησατε ενωπιον μου αληθεσ ουδεν ωσπερ ο θεραπων μου ιωβ⁸ νυν δε λαβετε επτα μοσχοουσ και επτα κριουσ και πορευθητε προσ τον θεραποντα μου ιωβ και ποιησει καρπωσιν περι υμων ιωβ δε ο θεραπων μου ευξεται περι υμων οτι ει μη προσωπον αυτου λημψομαι ει μη γαρ δι' αυτον απωλεσα αν υμασ ου γαρ ελαλησατε αληθεσ κατα του θεραποντοσ μου ιωβ⁹ επορευθη δε ελιφασ ο θαιμανιτησ και βαλδαδ ο σαυχιτησ και σωφαρ ο μιναιιοσ και εποιησαν καθωσ συνεταξεν αυτοισ ο κυριοσ και ελυσεν την αμαρτιαν αυτοισ δια ιωβ¹⁰ ο δε κυριοσ ηυξησεν τον ιωβ ευξαμενου δε αυτου και περι των φιλων αυτο υ αφηκεν αυτοισ την αμαρτιαν εδωκεν δε ο κυριοσ διπλα οσα ην εμπροσθεν ιωβ εισ διπλασιασμον¹¹ ηκουσαν δε παντεσ οι αδελφοι αυτου και αι αδελφαι αυτου παντα τα συμβεβηκοτα αυτω και ηλθον προσ αυτον και παντεσ οσοι ηδεισαν αυτον εκ πρωτου φαγοντεσ δε και πιοντεσ παρ' αυτω παρεκαλεσαν αυτον και εθαυμασαν επι πασιν οισ επηγαγεν αυτω ο κυριοσ εδωκεν δε αυτω εκαστοσ αμναδα μιαν και τετραδραχμον χρυσοον ασημον¹² ο δε κυριοσ ευλογησεν τα εσχατα ιωβ η τα εμπροσθεν ην δε τα κτηνη αυτου προβατα μυρια τετρακισχιλια καμηλοι εξακισχιλια ζευγη βοων χιλια ονοι θηλειαι νομαδεσ χιλια¹³ γεννωνται δε αυτω υιοι επτα και θυγατερεσ τρεισ¹⁴ και εκαλεσεν την μεν πρωτην ημεραν την δε δευτεραν κασιαν την δε τριτην αμαλθειασ κερασ¹⁵ και ουχ ευρεθησαν κατα τασ θυγατερασ ιωβ βελτιουσ αυτων εν τη υπ' ουρανον εδωκεν δε αυταισ ο πατηρ κληρονομιαν εν τοις αδελφοισ¹⁶ εζησεν δε ιωβ μετα την πληην ητη εκατον εβδομηκοντα τα δε παντα εζησεν ετη διακοσια τεσσαρακοντα οκτω και ειδεν ιωβ τουσ υιοουσ αυτου και τουσ υιοουσ των υιων αυτου τεταρτην γενεαν¹⁷ και ετελευτησεν ιωβ πρεσβυτεροσ και πληρησ ημερων¹⁷ γεγραπται δε αυτον παλιν αναστησεσθαι μεθ' ων ο κυριοσ ανιστησιν¹⁷ ουτοσ ερμηνευεται εκ της συριακησ βιβλου εν μεν γη κατοικων τη αυσιτιδι επι τοις οριοισ της ιδουμιασ και αραβιασ προυπηρχεν δε αυτω ονομα ιωβαβ¹⁷ λαβων δε γυναικα αραβισσαν γεννα υιον ω ονομα ενων ην δε αυτοσ πατροσ μεν ζαρε των ησαυ υιων υιοσ μητροσ δε βοσορρασ ωστε εινα αι αυτον πεμπτον απο αβρααμ¹⁷ και ουτοι οι βασιλεισ οι βασιλευσαντεσ εν εδωμ ησ και αυτοσ ηρξεν χωρασ πρωτοσ βαλακ ο του βεωρ και ονομα τη πολει αυτου δενναβα μετα δε βαλακ ιωβαβ ο καλουμενοσ ιωβ μετα δε τουτον ασομ ο υπαρχων ηγεμων εκ της θαιμανιτιδοσ χωρασ μετα δε τουτον αδαδ υιοσ βαραδ ο εκκοψασ μαδιαμ εν τω πεδιω μωαβ και ονομα τη πολει αυτου γεθθαμ¹⁷ οι δε ελθοντεσ προσ αυτον φιλοι ελιφασ των ησαυ υιων θαιμανων βασιλευσ βαλδαδ ο σαυχαιων τυραννοσ σωφαρ ο μιναιιοσ βασιλευσ